

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΝΙΩΘΟΥΝ ΤΟ ΑΓΓΙΓΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ!

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2017

Αγαπητοί μου πατέρες και ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἄγαπημένα. Τίν 'Εδέμ Βηθλεέμ ἔνοιξε... Ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, πήν δύψαν ἔπαυσεν εὐθύς, πήν τοῦ Ἀδάμ και τοῦ Δαυΐδ ('Ορθρος Χριστουγέννων).

Μέγα τό μυστήριο τῆς σημερινῆς ἡμέρας, ἀδελφοί μου. Μεγάλο και ἡ καρά της. Ἐνα ἀσήμαντο χωρίο τῆς Παλαιστίνης σε μιά ἀσήμαντη στιγμή τοῦ χρόνου, πρίν 2017 χρόνια, γίνεται ἡ πύλη τοῦ καμένου Παραδείσου. Ἀντικρίζουμε ξανά τίν πατρογονική μας ἑστία, γευόμαστε ξανά τόν κατά φύσιν τρόπο τῆς ζωῆς μας, συναναστρεφόμαστε τόν Δημιουργό πού ἀπαρνηθήκαμε. Ἀντικρίζουμε βρέφος ἐσπαργανωμένον, παιδί ἀνήμπορο, εὐάλωτο, ἐκτεθειμένο στήν ἀνθρώπινη σκληροκαρδία. Κι ὅμως, τό βρέφος αὐτό ἔρχεται νά φανερώσει τά πατρικά σπλάχνα οἰκτηρῶν, τόν ὑπομονετικό Θεό, πού δέν πτοεῖται ἀπό τή διαρκή ἀποστασία μας, τόν ἐπίμονο Δημιουργό πού ἐπιδιώκει μέ Πατρικό zῆλο νά ἐπαναφέρει τούς διψασμένους ἀπογόνους τοῦ Ἀδάμ στό ἀνεξάντλητο φρέαρ τῆς Ἀγάπης Του.

Τή δύψα, τό βασανιστικό αὐτό συναίσθημα τῆς στέρησης τοῦ ζωτικότερου στοιχείου τῆς ζωῆς, ἐπιλέγει ὁ μελωδός, προκειμένου νά περιγράψει τίν ἀνθρώπινη τραγωδία.

Όπως τό σῶμα χωρίς νερό μαραζώνει, ξηραίνεται και ἀποσυντίθεται, ἔτσι και ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη, μακριά ἀπό τήν πηγή τῆς ζωῆς, ὑφίσταται τή σκληρόπτη και τίν ξηρόπτη, ὅμοια μέ πόλινο σκεῦος, πού βιώνει διαρκῶς τόν κίνδυνο τῆς συντριβῆς. Σκληρύναμε και ἀποκρανθήκαμε ὡς κόσμος. Ἡ ἀγάπη, ἡ συμπόνια και ἡ αἰσιοδοξία δύσκολα πιά βρίσκουν στήν καρδιά μας χῶμα μαλακό και εὔφορο γιά νά ρι-

ζώσουν και ν' ἀνθίσουν. Αὐτό, ὅμως, πού δυσκολότερα βρίσκει νερό και τροφή γιά νά καρπίσει εἶναι ἡ ἐλπίδα. Ὁλο και περισσότεροι ἀνθρωποι παραδίδονται στήν ἀπελπισία και τήν ἀπόγνωση.

Σπόρο ἐλπίδας στέλνουν σήμερα οί ούρανοί. Ἀγγελοι διαλαοῦν τά θυρανοίξια τῆς Ἐδέμ και ὑμνολογοῦν ἐλπίδα ἐπουράνια. Σοφοί μάγοι ἐγκαταλείπουν τίς φρούδες ἐλπίδες ἐνός ἀλαζονικοῦ πολιτισμοῦ και ἀναζητοῦν τήν ζωηφόρο ἐλπίδα τῆς ταπεινῆς φάτνης, πού ἀπεδείχθη ἰσχυρότερη ἀπό τήν γεμόνες και συστήματα. Ἀπλοί βοσκοί φτάνουν στήν κοιτίδα τῆς πιό γλυκιᾶς ἐλπίδας και προσκυνοῦν τό σαρκωμένο ὄραμα μιᾶς καινούργιας ζωῆς και μιᾶς καλύτερης

κοινωνίας, θεμελιωμένης στή δικαιοσύνη, τήν ἀγάπη και τήν συντριβή τῶν ὄλεθρων ἀνθρωπίνων παθῶν.

Σήμερα σθίνει ἡ δύψα τῆς ἐξαντλημένης ἀνθρωπόπτητας.

Σήμερα τά βλέμματα ἀνορθώνονται και ἀναζητοῦν νοτίο ἀστέρα ἀνεσπέρου φωτός. Σήμερα οί ἀνθρώπινες καρδιές νιώθουν τό ἄγγιγμα τοῦ Δημιουργοῦ και πλημμυρίζουν μέ νόημα ζωῆς και χαρμόσυνη ἐμπειρία συνάντησης μέ Θεό και ἀνθρώπους.

Τόν κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀνθρωπο ἀναπλάθει σήμερα ὁ Σοφός Δημιουργός. Καί ἐμεῖς, ὄλοι μαζί, σάν ἔνας ἀνθρωπος, ἃς δοξολογήσουμε ἔνα παιδί, παιδίον νέον, γεννήτορα ἐλπίδας ἀκράδαντης, τόν πρό αἰώνων Θεόν.

Χρόνια Πολλά,
πλήρη θεόσταλτης εἰρήνης και
θείας εὐλογίας

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΙΓΝΑΤΙΟΣ

«Τήν ’Εδέμ Βηθλεέ

Αυτό είναι ή διαβεβαίωση του Ἱεροῦ ὑμνογράφου πού θά ψάλουμε σέ λίγες ὥρες. Είναι πράγματι περίεργο νά έκπληρνει τόν πιό βαθύ πόθο τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ἐπιστροφὴν στὸν χαμένο παράδεισο, μάτι ἀσήμαντη πόλη, περιφρονμένη ἀπ’ ὅλους. Ἐνα ταπεινό χωριό, ἔξαφανισμένο σχεδόν ἀπό τὸν κάρπη. Ὅπως τότε, ἔτσι καὶ σήμερα, κανεὶς δέν ἀσχολεῖται μὲ τοὺς ἀσήμαντους τόπους. Ὄλοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὶς μεγαλουπόλεις, μόνο πού σήμερα, οἱ πρωτεύουσες τοῦ κόσμου φλέγονται ἀπό φωτιές ταραχῶν καὶ ὁ τρόμος κτυπάει καθημερινά τὶς πόρτες τῶν κατοίκων τους. Ἐκεῖ, οἱ ἐπιφανεῖς τῆς σχεδιάζουν τὴ μοίρα τῶν λαῶν καὶ οἱ ἐπίγειοι ἄρχοντες ἀποροῦν πᾶς διαφεύδονται μονίμως οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ πᾶς ἀνατρέπονται τὰ σχέδια τους. Οἱ μεγάλες πρωτεύουσες τῆς γῆς, ἀντίστοιχες τῆς μεγάλης ἐκείνης Βαβυλώνας, δέν ἔχουν πλέον βωμούς καὶ ναούς. Νέες θεόπτες, ἐταιρεῖς παγκόσμιες, ναοὶ τοῦ χρήματος καὶ πανύψηλα κτίρια τῆς ἔξουσίας τῶν ἵσχυρῶν δέχονται, πλέον, τὶς θυσίες τῶν ἀνθρώπων.

Ἐμεῖς οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, ὅσο καὶ ἂν μᾶς φοβίζει, ὅσο καὶ ἂν μᾶς στενοχωρεῖ, ἔχουμε πιστέψει πῶς οἱ λύσεις θά ἔρθουν ἀπό αὐτούς, τοὺς δυνατούς καὶ κοσμοκράτορες τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἀνήμποροι καὶ παραπτημένοι πληροφορούμεθα τίς ἀποφάσεις τους, ὑφιστάμεθα τὰ μέτρα τους, ἐννημερωνόμαστε μόνον γιά ἐκεῖνα πού ἐκεῖνοι ἐπιθυμοῦν, προσαρμοζόμαστε στὰ συμφέροντα καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τους. Μέρα μέ τὴ μέρα ἀποδεχόμαστε τὸν ἀδυναμία μας καὶ τὸν ἀνεπάρκεια μας. Μόνη μᾶς ἐλπίδα ἔνας σωτήρας, ἔνας λυτρωτής. Ἀπό ποῦ θά ἔρθει; Πῶς θά είναι; Τί θά κάνει; Δέν γνωρίζουμε. Διαδέχονται οἱ γενεές ἡ μία τὸν ἄλλη καὶ τὸ παράπονο ἔχει πιά μόνιμα ἐγκατασταθεῖ στὸν ψυχή μας. Ἰσως δέν διαφέρουμε καὶ πολὺ ἀπό τοὺς Ἐβραίους στὰ χρόνια του Χριστοῦ. Ἐναν Μεσσίᾳ, ἔναν Λυτρωτή περίμεναν κι ἐκεῖνοι. Λυτρωτή δυνάμεως καὶ ἔξουσίας νά ἔχαλείψει τὸν ἀδικία καὶ νά ἐπαναφέρει τὸν παράδεισο ἐπὶ γῆς.

Σέ λίγες ὥρες ἔνας διαφορετικός Λυτρωτής θά ἔρθει στὴ γῆ. Λυτρωτής ἐκτεθειμένος στὸν Ἡρώδιον ὅλων τῶν ἐποχῶν. Λυτρωτής ἀγάπης καὶ ἐλέους. Τὸν ἀναμένουμε, ἐτοιμαζόμαστε γι’ αὐτόν, τὸ ἐρώτημα, ὅμως, είναι ἀν πράγματι πιστεύουμε πῶς μπορεῖ νά ἀλλάξει κάπι. Παρακολουθοῦμε τὸν τρόπο πού ἥρθε στὸ κόσμο. Παρακολουθοῦμε τὸν τρόπο ζωῆς πού ἐπέλεξε νά ζήσει. Παρακολουθοῦμε καὶ τὶς ἀντιδράσεις τοῦ κόσμου, τότε καὶ τώρα. Ἀπό τὸν πρώτη στιγμή τῆς ἐμφάνισής του, δὲ Σωτῆρας τοῦ κόσμου ἀπορρίπτεται ως ξένος καὶ ἀσήμαντος.

«Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ώς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ» ἀκοῦμε τὸν Ἰωσήφ ἀπό Ἀριμαθείας νά λέει στὸν Πιλάτο. Τὴν ἴδια ἀντιμετώπιστον εἶχαν καὶ ὅσοι τὸν ἀκολούθησαν στοὺς αἰῶνες. Καὶ δέν μιλῶ γιά ἐκείνους πού κάποτε κάραξαν ἔναν σταυρό στὸν πανοπλία τους καὶ στὸ ὄνομά Του πραγματοποίησαν τὰ μύρια ὅσα ἐγκλήματα. Οὔτε γιά ἐκείνους πού προφέρουν τὸ ὄνομά Του, ἀλλά, παραποιῶντας τὰ λόγια καὶ τὸ παράδειγμά Του, σκορποῦν τὸ μίσος ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Μιλῶ γιά τοὺς γνήσιους φίλους τοῦ Χριστοῦ, τούς ταπεινούς καὶ ἀφανεῖς, πού δίδαξαν μέ τὴ σιωπή καὶ τὸ μαρτυρίο τους πολὺ περισσότερα ἀπό τοὺς σοφούς καὶ τούς συζητητές τῆς ἱστορίας.

«Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητής τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεός τὸν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου?», διερωτᾶται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Κορ. Α΄, 1, 20).

Αὐτή ἡ περιφρόνηση τοῦ κόσμου πρός τὸν Χριστό, ἵσως καὶ νά μᾶς στενοχωρεῖ. Ἀς ἀναλογιστοῦμε, ὅμως, πῶς δέν θά μποροῦσε νά είναι διαφορετικά. Σέ λίγο ὁ Χριστός μᾶς θά γεννηθεῖ στὸ ὄνομα μᾶς ἀγάπης ἀνυπεράσπιστης, ἐκτεθειμένης στὸ μοχθηρία τῶν ἀνθρώπων. Τί κοινό μπορεῖ νά ἔχει μιά τέτοια στάση σέ ἔνα κόσμο πού ἀγωνιᾶ γιά ἀσφάλεια καὶ ἔξασφάλιση; Ἀ-

κόμη καὶ ἐμεῖς στὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς ἀνθρώπους δέν ἔχουμε σάν πρώτο μας μέλημα τὸν προστασία καὶ τὴ μείωση τῶν κινδύνων; Δέν είναι ὁ κόσμος μας αὐτὸς πού διαρκῶς φοβᾶται, μήν ἐκτεθεῖ, μήν κάσει, μήν ἐξαπατθεῖ; Δέν είναι ὅλοι γύρω μας ὑποψήφιοι ἐκμεταλλευτές τῆς ἐμπιστοσύνης μας, ὑποψήφιοι προδότες τῶν συναισθημάτων μας; Δέν είναι ὅλοι ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης μας; Δέν είναι ὅλοι ἐπικίνδυνοι νά μᾶς πληγώσουν;

Ἐνας τέτοιος κόσμος κλείνει μέχρι καὶ σήμερα τὸν πόρτα στὸν νεογέννητο Χριστό. Ἀμφισβήτη τὸν ἀποτελεσματικότητα τῆς ἀγάπης, γελάει εἰρωνικά, ὅταν ἀκούει γιά ἀγάπη ἀκόμη καὶ πρός τὸν ἐχθρό, εἰρωνεύεται τὸν ὑπομονή καὶ σαρκάζει τὴ συγγνώμη. Τὸν στέλνει σὲ ἓνα σπίλαιο, μία σκοτεινή περιφρονημένη γωνιά τοῦ κόσμου, ὅπου τὰ ἄλογα zāa ἔχουν νά δώσουν πολλὴν ἀνθρωπιά ἀπό τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ σπηλιά αὐτὴ δέν ἔχει θρόνο, δέν διαθέτει γραμμές ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ἰσχυρούς, δέν ἔχει ATM ἀνάληψης μετρητῶν. Κι ὅμως, στὶς σπηλιά βασιλεύει ὁ γαλάνη καὶ τὸ ποστό καλωσόρισμα. Σ’ αὐτὸν δέν ὑπάρχει πόρτα, δέν ὑπάρχει κλειδί, ὁ ταπεινός είναι εὐπρόσδεκτος, ἦς είναι βοσκός ἢ μάγος, ὁ περιφρονημένος είναι καλοδεχούμενος, ὁ κατατρεγμένος βρίσκει καταφύγιο. Μέσα ἐδῶ, μακριά ἀπό τὸν φθόνο καὶ τὸν ἀποτία, θά ἀνοίξει σὲ λίγο ἔνας νέος δρόμος γιά ἔναν καλύτερο κόσμο, ἔνας ἄλλος τρόπος ζωῆς, ἄγνωστος καὶ ἀκατανόητος γιά τοὺς τρανούς του κόσμου. Σήμερα ξεκίνα μία ζωὴ πού θά ἀνθίσει σὲ ὅλο της τὸ μεγαλεῖο τὸ Πάσχα, ὅπου θά ψάλουμε: «Θανάτου ἑορτάσωμεν νέκρωσιν, Ἀδου τὸν καθαίρεσιν, ἄλλης βιωτῆς τῆς αἰώνιου ἀπαρχήν...».

Αἰῶνες τώρα ὁ ἀνθρωπὸς ἀναζητεῖ παράδεισο. Χτίζει ἀκατάπαυστα, κατακτᾷ διαρκῶς, ἀρπάζει ἀσύντολα, σπκώνει ἐπίμονα ἀποθῆκες γιά τὰ περιττά καὶ πετάει δύο σκηνές καὶ τρεῖς κουβέρτες στοὺς ἔξαθλιωμένους. Ἔτσι τὸν φανταζόταν ὁ ἀνθρωπὸς τοῦ κόσμου τὸν παράδεισο: σὰ μία ζωὴ πού δέν θά τοῦ λείπει τίποτε καὶ κανεὶς δέν θά μπορεῖ νά τὸν ἀπειλήσει. Κι ὅταν αὐτὸς ὁ φευτοπαράδεισος, ὁ παράδεισος τούτου τοῦ «αἰῶνος τοῦ ἀπατεῶνος» θεμελιώθηκε, γέμισε ὁ κόσμος ψυχές ἄδειες, σχέσεις διαλυμένες, δρόμους γεμάτους φόβο, πόλεις γεμάτες ἐφιάλτες. Ἡ συxία πουθενά, εἰρήνη πουθενά, ἀγκαλιά πουθενά.

Ἐμεῖς, ὅμως, σέ λίγες ὥρες θά ψάλουμε: «πήν τηρφήν ἐν κρυφῇ εύρομεν, δεῦτε λάβωμεν τὰ τοῦ παραδείσου ἔνδον τοῦ σπηλαίου».

Ναί. Ἡ καρά κρύβεται μακριά ἀπό τὸ φῶς τῶν προβολέων. Γυρνοῦν οἱ ἀνθρωποι διψασμένοι γιά νόνη μα ζωῆς καὶ καρά στὶς λεωφόρους τὶς μεγάλες, δίνοντας πολλές φορές γιά διόδια τὸν ἴδια τὴν ψυχή τους. Ἱδια, ὅμως, μένει ὁ δίψα, Ἱδια καὶ ὁ πείνα. Ἀλλά μέσα ἐκεῖ, στὸ σπίλαιο τῆς ταπείνωσης «έφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἀφεσιν». Διότι σήμερα, μέσα στὸ σπίλαιο, ὁ ἐνοχή γιά μιά ἀρκαΐα προδοσία ἀλλά καὶ γιά μιά ἄδεια ζωῆς μαραίνεται ἀπό τὴν ἀφεση πού προσφέρει ὁ ἴδιος ὁ Θεός, πού γίνεται ἀνθρωπός, ἀναζητώντας καὶ πάλι τὸ δημιούργημα ἀλλά καὶ τὸν φίλο του, πού ἔχασε τὸν παράδεισο πιστεύοντας τὰ ψέματα. Μέσα στὶς σπηλιά «εύρεθη φρέαρ ἀνώρυκτον», πηγάδι μέ τὸ φθόνο νερό ἀλήθειας. Ποιᾶς ἀλήθειας; Πώς τὸ μυστικό τῆς ζωῆς κρύβεται στὶν ἀγάπη καὶ τὸν ἐμπιστοσύνη καὶ πώς τὴν ἀγάπη αὐτή, πού φαίνεται τὸσο ἀνυπεράσπιστη καὶ ἐκτεθειμένη, τὸν προστατεύει ὁ κακωποία ἀλλά καὶ θυσία τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, πού ἀκόμη καὶ ἀνασταίνει.

Ἐκαστε ὁ Ἀδάμ τὸν παράδεισο καὶ ἀπέμεινε διψασμένος γιά τὴ γλυκύτητα τῆς παρουσίας τοῦ Πλάστη του. Σήμερα, ὅμως, στὸ σπίλαιο αὐτό, «ὁ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τὸν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς, τὸν τοῦ Ἀδάμ...».

Περίεργη, λοιπόν, ἡ σημερινή σπηλιά καὶ συγχρόνως μεγα-

μ ἥνοιξε»

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΚΙΑΜΕΤΗ,
ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

λειώδης καί θαυμαστή. Εἶναι, πρῶτα πρῶτα, στενή καί συγχρόνως ἀκόρητη, ὅχι μόνον διότι κάρεσε τόν Ἀκόρητο, ὁ ὄποιος κατ' ἀρχάς «ἐκόρηθη ἐν γαστρί» τῆς Παναγίας, ἀλλά καί διότι κάρει ὅλους μας, τούς περασμένους, τούς τωρινούς καί τούς ἐρχόμενους. Εἶναι σκοτεινή, κι ὅμως φεγγοβιλᾶ, ὅχι ἀπό τό φῶς τῶν διάσημων ἀλλά τό ἡμίφως τῶν ταπεινῶν, σάν ἐκεῖνο τό μισόφωτο τοῦ καντηλιοῦ τῶν παπούδων μας, πού πάντα γλύκαιναν τά βράδια μας καί ξόρκιζαν τούς παιδικούς μας ἐφιάλτες. Εἶναι, τέλος, ἡ σπηλιά περιφρονημένη ἀλλά καί συγχρόνως ποθητῆ. Γιατί αὐτή πή σπηλιά ποθεῖ ὁ κόσμος κι ἂς μήν τό ξέρει. "Οταν καταρρέουν οἱ ψεύτικοι παράδεισοι, αὐτὸν ζητάει, δέν ξέρει, ὅμως, πώς πηγαίνουν πρός τά κεῖ. "Ἄστρα πιά δέν ἀνατέλλονταν. Ο Θεός δέν τά φανερώνει πιά. Ἰσως νά θεωρεῖ πώς δέν χρειάζονται, γιατί πλέον, στή γῆ αὐτή, ἀστέρια καλούμαστε ἐμεῖς νά γίνουμε γιά τόν κόσμο. Ἀστέρια ἔμψυχα, γεμάτα ἀπό τό φῶς τῆς κάρης του. Γι' αὐτό καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει «ώς τέκνα φωτός περιπατεῖτε» (Ἐφ. 5, 8).

Ἄν θέλουμε, μποροῦμε νά γίνουμε ἐμεῖς τό μεγαλύτερο θαῦμα τῆς νύχτας αὐτῆς. Θά εἰσέλθουμε στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ ὡς ἄνθρωποι ἀδύναμοι καί φθαρτοί, βέβαιοι πώς τίποτα δέν μποροῦμε νά κάνουμε γιά νά ἐπτρέάσουμε τή μοίρα τοῦ κόσμου. Μέ τό ξημέρωμα, ὅμως, μποροῦμε νά γίνουμε υἱοί καί θυγατέρες φωτός, φωτισμένοι ἀπό τόν νονιόν τοῦ Ήλιον τῆς Δικαιοσύνης», πού ἡ ζωή μας, κάθε στιγμή καί σέ κάθε κάρο θά ἀκτινοβολεῖ πή συγκατάβαση, τήν παρηγοριά καί κυρίως πή λύτρωση ἀπό τά δεινά τοῦ κόσμου. Δεινά πολλά, πού ἡ αἵτια τους εἶναι μία: Ἡ ψευδαίσθηση πώς ὁ ἄνθρωπος εἶναι θεός.

Ἄς ἐργαστοῦμε γιά νά ἀλλάξουμε πή ροή τῆς ἱστορίας καί νά παραδώσουμε πή ζωή μας στόν ἀληθινό Θεό, πού «σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου». Ἄς δείξουμε μέ πή ζωή μας στούς συνανθρώπους μας πώς μόνον αὐτή ἡ ἐπιλογή ὁδηγεῖ στή καρά. Ἡ ἀγάπη Του, πού σέ λίγο θά ἀποκαλυφθεῖ, ἃς δώσει στίς ζωές μας πή γεύση τοῦ παραδείσου καί ἃς μετατραποῦμε σέ καρπό γλυκύ, ἔτοιμο νά ποτίσει καί νά θρέψει τόν πικραμένο καί ἔχουθενωμένο κόσμο μας.

«Διά τοῦτο πρός τοῦτο ἐπειχθῶμεν ποῦ ἐτέχθη παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός».

Όμιλία πού ἐκφωνήθηκε κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό τῶν Χριστουγέννων, στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου (24/12/2016).

'Η πράξη τῆς Ποιμαντικῆς τέχνης στ...

1n ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

‘Η 1n Γενική Ιερατική Σύναξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό νέο ἵεραποστολικό ἔτος, πραγματοποιήθηκε, (17/10), στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Οἱ φετινές Συνάξεις θά στραφοῦν, μέ συστηματικό τρόπο, στήν πράξη τῆς ποιμαντικῆς τέχνης, διαιμέσου τῆς ἐμπειρίας, ἀπό τήν ἐφαρμογή πρωτότυπων καί ἐπιτυχημένων ποιμαντικῶν δράσεων.

Τόν Ἀγιασμό τῆς ἐνάρξεως τέλεσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὄποιος ἀναφέρθηκε στή λογική τῶν φετινῶν Συνάξεων, πού θά ἔχουν περισσότερο πρακτικό-ποιμαντικό χαρακτήρα, ἐνώ παρουσίασε τόν ὅμιλοντη καί περιέγραψε ἀδρά τό περίφρωμο ἐνοριακό του ἔργο.

‘Ομιλητής τῆς Συνάξεως ἦταν ὁ Πρωτ. Ματθαῖος Χάλαφης, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἅγιου Δημητρίου, τοῦ ὅμωνύμου Δήμου τῆς Ἀττικῆς, ὁ ὄποιος ἀνέπιυσε τό θέμα «Θεία Λατρεία καί ἐνοριακή ζωή - Ἀναπόστολη οργάνωση καί συντονισμός στελεχών».

‘Ο ὅμιλοτής τόνισε ὅτι «ἡ ἐνορία κατέχει στήμερα στήν Ὀρθόδοξη Ἑκκλησία σημασία πολύ μεγαλύτερη ἀπό ὅση ἔτυχε σέ ὅποιαδήποτε ἀλλή ἐποχή. Ποτέ ἀλλοτε δέν εἶχε τό τοπικό εὐχαριστιακό κέντρο τόσο μεγάλο σπουδαιότητα στή ζωή τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅση ἔχει στήμερα». Ἀκολούθως, ἀνέπιυσε τή σκέση τῶν ὄρων «Ἐκκλησία-Εὐχαριστία-Ἐνορία», θέτοντας τό ἐρώτημα «Ποιοί εἶναι τό νόημα τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑκκλησίας;». Σημείωσε ὅτι «Ἡ ἀπάντηση δέν εἶναι παρά μόνο μία: ἡ Ἑκκλησία ὑπάρχει γιά νά μᾶς φέρει στωπρίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μέ συγκεκριμένη καί ὄρατη μορφή, διά τῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας... ባθεία Εὐχαριστία εἶναι πού δημιουργεῖ τήν Ἑκκλησία... ባθεία Εκκλησία δέν εἶναι κάποιο κοινωνιολογικό κατασκευασμα ἀλλά ἔνας εὐχαριστιακός ὄργανισμός, ὁ ὄποιος ἀποκτᾷ δύντοτα τήν ὄρα πού ἐπικαλεῖται τό “Ἄγιο Πνεῦμα νά ἐνεργήσει πάνω στά τίμια Δῶρα... ባθεία Εὐχαριστία -πού εἶναι ἡ πεμπτουσία τῆς Ἑκκλησίας- βρίσκει τήν ὄρατη πραγμάτωση τῆς μόνον ἐν τῇ ἔννοιᾳ τῆς τοπικῆς ἐνορίας ἢ τῆς τοπικῆς μονῆς.” Οταν, λοιπόν, κάνουμε λόγο γιά τήν Ἑκκλησία ὡς εὐχαριστιακό ὄργανισμό, μιλοῦμε γιά τήν τέλεση τής θείας Εὐχαριστίας σέ κάθε ἐνορία...».

Στή συνέχεια, ἀναφέρθηκε στόν ρόλο τοῦ Ἱερέα-Ποιμένα καί τόνισε ὅτι «ἀναλαμβάνει νά γίνει ὁ τελετουργός τῆς θείας Εὐχαριστίας καί γενικά τῆς Λατρείας τῆς Ἑκκλησίας... Πρωταρχικό, λοιπόν, καθηκον τή ὑποχρέωση ἀλλά καί δικαίωμα τοῦ Ἱερέα-Ποιμένα εἶναι νά τελεῖ τή λατρεία στό ναό τῆς ἐνορίας... “Οταν ἡ λατρεία τῆς Ἑκκλησίας δέν γίνεται καθημερινά, ἀτονεῖ καί στήσ συνειδήσεις τῶν πιστῶν ἐννοία τοῦ μυστηρίου τῆς “συνάξεως”». Στό σημεῖο αὐτό παραπροτης μιά συχνή παθογένεια: «Ἀὐτή τήν ἰστορική πραγματικότητα τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ μέ τή σύναξη τῶν πιστῶν στή λατρεία τῆς Ἑκκλησίας δέν τήν ἔχουμε κατανοήσει καί ἐμεῖς οἱ κληρικοί τόσο καλά. Διότι, ἐάν τήν εἴχαμε κατανοήσει, ὅλο μας τό διοικητικό ἔργο

στήν ἐνορία, ὅλο μας τό ποιμαντικό ἔργο καί ὅλα μας τά προγράμματα πινευματικῆς δραστηριότητος μέσα στήν ἐνορία θά ξεκινοῦσαν ἀπό τή λατρεία τῆς Ἑκκλησίας καί θά ἤταν ἡ συνέχεια, ἡ ἐπέκταση τῆς λατρείας τῆς Ἑκκλησίας στή λογική τής ἐνορίας. Πολλές φορές, δῆμως, συμβαίνει τό ἀντίθετο: ἡ πραγματοποίηση τῶν διαφόρων προγραμμάτων ἐνοριακῆς πινευματικῆς δραστηριότητας νά γίνεται εἰς βάρος τῆς λατρείας τῆς Ἑκκλησίας, μέ ἀποτέλεσμα, ἀντί νά αὐξάνει καί νά οἰκοδομεῖται ἡ ἐνορία ως Ἑκκλησίασῶμα Χριστοῦ, νά μαραζώνει καί νά συρρικνώνεται».

Μιλώντας γιά τήν ἐνορία τῆς πόλεως, ὁ π. Ματθαῖος παραπέρασε ὅτι «ἡ «ἀστικοποίηση», ἐπιφανειακά ἐξετασίας, θεωρεῖται συνήθως ἀπό τούς Ἑκκλησιαστικούς κύκλους, ως ἕνα ἀρντικό φαινόμενο, πού ἀπειλεῖ τή λογική καί τής δομές τῆς Ἑκκλησίας. Μέ τήν ἔννοια αὐτή, οἱ λειτουργοί τῆς Ἑκκλησίας, οἱ ιερεῖς-ποιμένες τῶν ἀστικῶν ἐνοριῶν, ὁδηγοῦνται σέ μια ἑσωστρέφεια καί ὑπό τήν πίεση τῆς ἀστικοποίησης, ἀποσύρονται ἀπό τό σύγχρονο κοινωνικό γίγνεσθαι καί ἐγκλωβίζονται ἀμυντικά ἐντός τῶν τειχῶν τοῦ ιεροῦ Ναοῦ. ‘Ως ἐκ τούτου, ἡ ἀστική ἐνορία ὁδηγεῖται σέ μια κοινωνική καί ἐγκληματική ἀπομόνωση... ‘Ωστόσο, ἡ ἀστικοποίηση εἶναι καί πρέπει νά θεωρεῖται ως θετικό φαινόμενο καί ως πρόβλημα γιά μιά ποιμαντική ἔξοδο τῆς Ἑκκλησίας πρός τόν σύγχρονο ἀποίμαντο κόσμο...».

‘Αναφερόμενος στήν ἀγροτική ἐνορία, σημείωσε ὅτι “τή σκέση τῶν ἀγροτῶν μέ τή λογική τῆς Ἑκκλησίας, λόγῳ ἄγνοιας καί ἐλλειψης χριστιανικῆς κατήκοντης καί ἀγωγῆς, εἶναι σχετικά μικρή ἡ ώστε ἐλάχιστη, ἐνώ παραπέραται «ἐθιμική» Ἑκκλησιαστική λογική... Γ’ αὐτό ἡ ποιμαντική φροντίδα τῆς Ἑκκλησίας στήσ ἀγροτικές ἐνορίες θά πρέπει νά στρέφεται γύρω ἀπό τήν οἰκογένεια καί τήν κοινότητα. Η ποιμαντική ἐπίσκεψη τοῦ ἐφόμερίου στόν οἰκογενειακό χώρο τοῦ σπιτιοῦ, σέ κατάλληλη ἐποχή, ὅταν ἡ ἀγροτική οἰκογένεια εἶναι συγκεντρωμένη, εἶναι μιά ἐξαίρετη εὐκαιρία ποιμαντικῆς ἐργασίας».

‘Ολοκληρώνοντας τήν ὅμιλο του, ἀναφέρθηκε στήν ἀξία τῶν ἑθελοντῶν συνεργατῶν καί κατέληπτε στή συμπέρασμα ὅτι «ἡ ἐπιτυχής ἄσκηση ποιμαντικού ἔργου δέν ἔχειται τόσο ἀπό τής δυνατότητες πού παρέχονται στόν ιερέα ὃσο ἀπό τήν ἴδιο τήν ιερέα».

Τό παρών στή Σύναξη ἔδωσε καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου & Σιατίστης κ. Παῦλος, ὁ ὄποιος ἔλαβε τήν λόγο καί ἐπεσήμανε ὅτι «ὅπου ὑπάρχει στή λατρεία τῆς Εὐχαριστίας τῆς Εκκλησίας, γίνονται θαύματα. Ενοριακή κρίση δέν ὑπάρχει ὅταν οι Ποιμένες ἐργάζονται μέ ἀγάπη καί ἐπιμονή, ἔχοντας ως θεία Λατρεία».

2n ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

‘Η 2n Ιερατική Σύναξη τοῦ τρέχοντος Ἱεραποστολικοῦ ἔτους (14/11) συνέπεσε μέ τή συμπλήρωση δεκαεννέα ἔτῶν Ἀρχιερωσύνης τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὄποιος διαδέχθηκε τό 1998 τόν μεγάλο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάστος Ἐλλάδος κυρό Χριστόδουλο. Γιά τήν ἐπέτειο αὐτή μήλησε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, προλογίζοντας τήν Σύναξη. ‘Ο π. Δαμασκηνός μετέφερε τής εὔχες καί τόν σεβασμό ὅλων στόν Σεβ. κ. Ἰγνάτιο.

‘Ομιλητής τῆς Συνάξεως ἦταν ὁ Πρωτ. Γεώργιος Γεωργακόπουλος, Προϊστάμενος τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Εύαγγελιστρίας Πειραιῶς, ὁ ὄποιος ἀνέπιυσε τό θέμα «Οργάνωση ἐνοριακῆς ζωῆς - Εκδηλώσεις - Οργάνωση Πν. Κέντρου γιά

ίς φετινές Ιερατικές μας Συνάξεις

ἀνταπόκριστη στίς σύγχρονες ἀνάγκες».

Ο ὅμιλοπής ἀναφέρθηκε στόν μακαριστό πατέρα του, π. Μαρίνο Γεωργακόπουλο, κοντά στόν ὅποιο μαθήτευσε τίν τέχνη τῆς ποιμαντικῆς καὶ τὸν τρόπο πρόσληψης τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς κάθε ἐποχῆς, προκειμένου τὸ ἐνοριακὸ ἔργο ν' ἀνταποκρίνεται στίς ἀνάγκες της. Ἐτοι, ὅταν διαδέχθηκε τὸν πατέρα του στὸν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς, συνέκισε τὸ σπουδαῖο ἔργο του καὶ τὸ ἀνέπτυξε σὲ ποικίλους τομεῖς καὶ μὲ ποικίλους τρόπους, ὅπως ἀνέλυσε στὴ συνέχεια.

Ο π. Γεώργιος μᾶλπος γιὰ τὸν ἀνάγκην νὰ προσαρμοστεῖ καὶ νὰ ἐμπλουτιστεῖ ἡ λειτουργικὴ ζωὴ, χωρὶς νά ἀλλοιοθεῖ, ὅστε νά ἐλκύσει ἀνθρώπους ποὺ οἱ συνθῆκες τῆς καθημερινότητας τούς κρατοῦσαν μακριὰ ἀπὸ τὴν Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας. Στὸ πλαίσιο αὐτοῦ, καθημερινά τελοῦνται οἱ διατεταγμένες ἵερες Ἀκολουθίες, δύο Ἀγρυπνίες τὸν ἑβδομάδα, δύο Λειτουργίες τὴν Κυριακὴν, διπλές καὶ τριπλές ἀκολουθίες Χαιρετισμῶν καὶ τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος. Πολὺ σημαντική γιὰ τὴ λειτουργικὴ παιδεία τῶν ἐνοριτῶν εἶναι ἡ ἔκδοση λειτουργικῶν ἐγκολπίων, ποὺ διανέμονται στοὺς πιστούς γιὰ τὸν ποὺ συνειδοπότι καὶ οὐσιαστικὴ συμμετοχή τους στὰ λειτουργικὰ δρώμενα. Ἀναπόσπαστο τῷμα, ἀσφαλῶς, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς εἶναι ἡ συνεπής διακονία τοῦ Θείου Κηρύγματος.

Ο π. Γεώργιος ἀναφέρθηκε στὸν ἴδρυση τοῦ Πν. Κέντρου τῆς Ἐνορίας, τὸ 1991, τὸ ὅποιο ἀποτελεῖ στολίδι καὶ ἐργαλεῖο δουλειᾶς γιὰ τὴν Ἐνορία. Στεγάζει τὸ 80% τοῦ ἔργου καὶ τῶν δράσεων τῆς καὶ ἐπιτρέπει τὸν ἀνάπτυξην καὶ νέων δραστηριοτήτων. Βέβαια, ὅπως σημείωσε, «τίποτα δέν μπορεῖ νά γίνει ἂν δέν ὑπάρχει ἐνόπιτα Ἱερέων, προσωπικοῦ, συνεργατῶν καὶ ἐθελοντῶν τοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου. Μπορεῖ νά φαίνεται αὐτονότο, ἀλλά καὶ ἡ δική σας ἐμπειρία μπορεῖ νά ἐπιβεβαιώσει ὅτι δέν εἶναι. Δυστυχῶς, ὅταν δέν ὑπάρχει, κόποι καὶ μόχθοι ἀνθρώπων μπορεῖ νά μήν ὑπολογιστοῦν καὶ ὅ,τι κτίστηκε μὲ προσευχή, ἰδρώτα, κούραστη καὶ ἀγάπη, νά γκρεμιστεῖ στὴ στιγμή ἀπὸ τὴ διάσπαση τῆς ἐνόπιτας».

Στὴ συνέχεια, ὁ π. Γεώργιος ἀναφέρθηκε στοὺς τομεῖς δράσης τῆς Ἐνορίας, ὅπως οἱ νεανικές δραστηριότητες, ποὺ περιλαμβάνουν τμῆματα προνηπίων, νηπίων, δημοτικοῦ καὶ νεανικές συντροφιές γυμνασίου καὶ Α' λυκείου... Ἐπίσης, τὴν νεανικὴ χορωδία, τὰ μαθήματα παραδοσιακῶν χορῶν, ἄρμονίου καὶ κιθάρας. Ἀκόμη, τὸ θεατρικό παιχνίδι. Στὸ ἐπίπεδο τῆς φιλανθρωπίας, λειτουργεῖ τὸ Φιλόπτωχο ταμεῖο, πραγματοποιοῦνται οἱ Ἐρανος τῆς ἀγάπης καὶ ὁ Ἐρανος στίς πολυκατοικίες, ἐνῶ διανέμονται καθημερινά 120 μερίδες φαγητοῦ. Οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ ὑπερήλικοι ἀδελφοί δέχονται ἐπισκέψεις στὸ σπίτι τους ἀπὸ τὴ σχετικὴ ὁμάδα ποὺ ἔχει συσταθεῖ. Παράλληλα, παρέχεται βοήθεια στὶς μετακινήσεις τους, στὸν εἰσαγωγὴν τους στὰ νοσοκομεῖα καὶ οἰκονομικὴ συμπαράσταση ὅπου ἀπαιτεῖται καὶ εἶναι ἐφικτό. Τέλος, Ἱερέας ἐπισκέπτεται τοὺς ἀσθενεῖς, μετά ἀπὸ αἴτημά τους, γιὰ νά προσφέρει τὴ Θεία Κοινωνία.

Στὴ συνέχεια, ἀναφέρθηκε ἀναλυτικά στὸ μνημό πρόγραμμα «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ» καὶ στὸ τριμηνιαῖο πρόγραμμα «Ἐνορία ἐν δράσει...», ἔνα πρόγραμμα καθημερινῶν δράσεων καὶ ἐκδηλώσεων, ποὺ διοργανώνεται ἀπὸ 1 Οκτωβρίου ἔως καὶ 31 Δεκεμβρίου, περιλαμβάνοντας δεκάδες δράσεις, πού σὲ συνδυασμό μὲ τὴ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἐνορίας, φιλοδιοῖον νά μεταδώσουν τὸ μήνυμα τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς αἰσιοδοξίας.

Ολοκληρώνοντας, ἐπεσήμανε ὅτι «πῶς παρ' ὅλο τὸ εὔρος καὶ τὸν ποικιλία τῶν δράσεων πού σᾶς παρουσίασα, δέν εἶναι ὅλα ρόδινα καὶ ἰδανικά. Οἱ δυσκολίες εἶναι πολλές, οἱ ἀνατροπές καθημερινές καὶ οἱ ἀνάγκες πολλαπλασιάζονται μὲ γεωμετρικὴ πρόσδο. Δέν ἀπελπίζομαστε ὅμως, ἀλλά μένουμε πιστοί στὸ σοφό ἐκεῖνο γνωμικὸ πού λέει «μήν καταφίεσαι τὸ σκοτάδι, ἀναψε ἔνα κεράκι». Ἐτοι καὶ ἐμεῖς, προσπαθοῦμε νά κρατήσουμε ζωντανό τὸ κερί τῆς ἐλπίδας καὶ κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε καλύτερο, δεδομένων τῶν συνθηκῶν κρίσης καὶ ἀποξένωσης».

Στὸ τέλος τῆς Συνάξεως, τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος, ὁ ὅποιος ἀναφέρθηκε, μὲ συγκίνηση, στὸν ἐπέτειο, τούτοντας ὅτι «ניסי Εκκλησία δέν μᾶς ἀνήκει, ἀλλά ἐμεῖς ἀνήκουμε σ' Αὐτήν ὡς διάκονοι καὶ κατ' ἐπέκτασιν στὸν Θεό καὶ στὸν λαό».

Ο Σεβασμιώτατος ἔξηρε τὸν ἐνόπιτα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου στὸν τόπο μας ἀλλά καὶ τὸν ποιότητα τῶν Ἱερατικῶν οἰκογενειῶν, ἔξεφρασε τὸν εὐαρέστεια του γιὰ τὸ ύψηλότατο λειτουργικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐνοριῶν, γιὰ τὴ φροντίδα καὶ τὸν ἐπιμέλεια τῶν Ναῶν, γιὰ τὴ χροπτή διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν, ἐνῶ εἰδική μνεία ἔκανε στὸν ἀνάπτυξην καὶ τὸν πρόοδο τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Τέλος, ἀναφέρθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Μακαριστοῦ Ἱερέως πατέρα του Μαρίνου, κοντά στόν ὅποιο ὁ ἴδιος ἀλλά καὶ ὁ ἀδελφός του, π. Γεώργιος, διδάχθηκαν τὸν τέχνη τῆς ποιμαντικῆς καὶ τὸν ἀγάπη γιὰ τὴν Ἐνοριακή καὶ ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ.

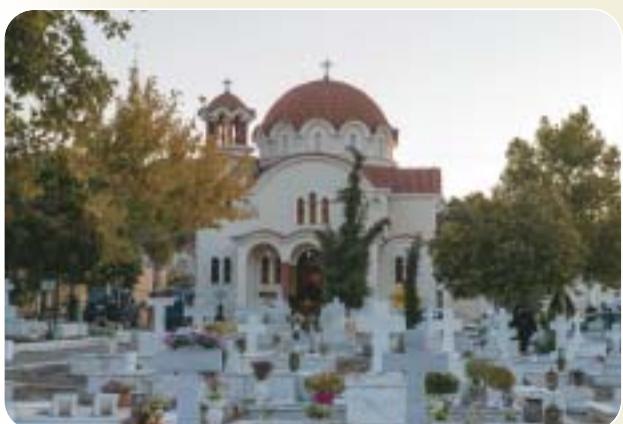

ΠΕΙΔΗΣΕΡΙΣ...

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΝΕΟΣ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Τά Έγκαινια του νέου Κοιμητηριακού Ναού του Αγίου Λαζάρου, στό Διαδημοτικό Κοιμητηρίο του Βόλου, τέλεσε (14/10) ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν καὶ πολλῶν πιστῶν, πού προσευχήθηκαν γιά τὸν ἀνάπαυστὸν τῶν ψυχῶν τῶν προσφιλῶν τους προσώπων. Πρόκειται γιά ἔναν Ναό κόσμημα, ὁ ὅποιος ἀνηφέρθηκε μὲ τὸν προσωπικὸν μέριμνα τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Κιαμέπτη καὶ τὴν συνδρομὴν πολλῶν επωνύμων καὶ ἀνωνύμων δωρητῶν. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ π. Δαμασκηνός ἀναφέρθηκε στό ἰστορικὸν ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ καὶ ἐπισήμανε τὰ ἔξῆς: «Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, αἰσθανόμεθα ἀδόριτη τὸν ἀνάγκην καὶ ἐπιτακτικὸν τὸ χρέος νά ἐκφράσουμε τίς θερμές εὐχαριστίες μας πρός ὅλους ὅσοι ἐργάσθηκαν μὲ κάθε τρόπῳ γιά τὸν εὐόδωστον αὐτῆς τῆς Ἱερῆς προσπάθειας: τούς μηχανικούς καὶ τούς τεχνίτες ὅλων τῶν εἰδικοτήτων, πού προσέφεραν τὶς γνώσεις καὶ τὸν κόπο τους τὶς ἑκάστοτε Δημοτικές ὀρχές αὐτῶν τῶν 15 ἑτῶν, πού περιέβαλαν μὲ τὴν συμπαράστασιν τοὺς τὸ ἔργον τοὺς ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους εὐεργέτες, πού κατεστάθησαν οἱ κτήτορες τοῦ περιωνύμου αὐτοῦ Ἱ. Ναοῦ τά Διοικητικά Συμβούλια καὶ τὸ προσωπικό τοῦ Κοιμητηρίου, πού ἀγνοίσθηκαν γιά τὸν ὄμαλή λειτουργία του. Κυρίως, ὅμως, καὶ πρωτίστως, ἐπιθυμοῦμε νά ἐκφράσουμε τὴν βαθειά εὐγνωμοσύνη μας πρός τὸ σεπτό πρόσωπο Σας, Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα μας, διότι μᾶς περιβάλλατε μὲ τὴν πατρικὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἐμπιστοσύνην Σας, ἀναθέτοντας στὸν ἀναξιόπτα μας τὴν γενικὴν εὐθύνην γιά τὸν ὄλοκλήρωσην αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἔργου, πού ἀποτελεῖ ὄντως καύχημα γιά τὸν τοπική μας Ἑκκλησία. Μᾶς δώσατε τὸν εὐκαιρία νά ζησουμε, καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν διαδρομήν, τὸν ἐπισκίαστη τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ μέσα στὶς πολυάριθμες δυσκολίες τοῦ ἐγχειρήματος, μιά μοναδική, πράγματι, καὶ πολύτιμη ἐμπειρία, πού θά είναι γιά μᾶς ἔνας πνευματικός πλοῦτος μέσα στὸν ὑπόλοιπο

Ζωὴν καὶ διακονία μας...». Ἀπό τὴν μεριά του, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τὸν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰ συγχαρητήρια του πρός τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Δαμασκηνό γιά τοὺς ἄσκοντας ἀγῶνες καὶ τὶς κοπιώδεις πολυετεῖς προσπάθειές του, προκειμένου ὁ Ναός τοῦ Αγίου Λαζάρου νά γίνει πραγματικότητα καὶ νά βρίσκουν σ' αὐτὸν ἀνάπαυστ καὶ παρηγορία οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων, πού ἀποχαιρετοῦν καὶ θρηνοῦν τὰ ἀγαπημένα τους πρόσωπα. Ἐξέφρασε, τέλος, καὶ τὶς εὐχαριστίες του πρός ὅλους ὅσοι ποικιλοτρόπως συνέβαλαν στὸν ὑλοποίηστον τοῦ ἔργου.

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΝΕΟΤΗΤΑΣ

Παρουσίᾳ 50 καὶ πλέον Στελεχῶν τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας, πραγματοποιήθηκε (11/10) ὁ Ἀγιασμός ἐνάρξεως τοῦ Σεμιναρίου Στελεχῶν Νεόπτητας, γιά τὸ νέο ιεραποστολικό ἔτος, ἀπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, στὸ Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Αγίου Νεκταρίου Βόλου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας τόνισε γιά ἄλλη μία φορά τὸ στοιχεῖο τῆς ἐνόπτητας πού θά πρέπει νά διέπει τὶς μεταξύ μας σχέσεις ἀλλὰ κυρίως τὸ ὅτι στὸν ἐποχή μας τίποτε πιά δέν είναι δεδομένο! Τίποτα δέν μᾶς χαρίζεται καὶ γιά ὅλα θά πρέπει νά ἀγωνιστοῦμε, ἀν θέλουμε νά λεγόμαστε συνειδητοί καὶ σωστοί χριστιανοί. Καὶ γιά νά τὸ πετύχουμε αὐτό, καλούμαστε νά μήν ἀποκλείουμε κανέναν, ἀφοῦ καὶ ἡ δική μας σωτηρία περνάει μέσα ἀπό τὴν σχέσην μας μὲ τὸν πλησίον, φτάνοντας ἔτσι καὶ μὲ τὴν συνειδητή συμμετοχή μας στὰ Μυστήρια τῆς Ἑκκλησίας μας, νά ἐνωνόμαστε μὲ τὸν ἕιδο τὸν Κύριο καὶ νά ἀποτελοῦμε τὸν Μία, Ἀγία, Καθολική καὶ Ἀποστολική Ἑκκλησία. Ἐπαίνεσε ὅλους γιά τὴν συμμετοχή καὶ τὴν διάθεσην μαθητείας, εὐχαριστοῦσε ἰδιαιτέρως τὸν π. Κωνσταντίνο Φλάκη, ὑπεύθυνο τοῦ Σεμιναρίου καὶ ἐπεσήμανε ὅτι ἡ Ἱερά Μητρόπολη θά στέκεται πάντοτε ἀρωγός τῆς προσπάθειας. Ὅπενθυμίζεται ὅτι τὸ Σεμινάριο ἀποσκοπεῖ στὸν ἐκπαίδευσην καὶ ἐπιμόρφωσην τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητρῶν, πού ἀναλαμβάνουν τὸ δύσκολο ἔργο τῆς κατήχησης τῶν παιδῶν στὶς ἐνορίες πάνω σὲ θέματα Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς. Τὸ γενικό θέμα τῶν φετινῶν Σεμιναρίων είναι «Σελίδες ἀπό τὸν Εὐεργετινό, μέρος Β'». Τὸ Σεμινάριο θά φιλοξενεῖται στὸ Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Αγίου Νεκταρίου Βόλου κάθε Τετάρτη στὶς 7.30 μ.μ.

ΑΝΑΣΥΣΤΑΘΚΕ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ. ΕΝΑΡΞΗ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Μετά άπο πολλά χρόνια άναστολής της λειτουργίας του, άνασυστάθκε φέτος, μέ την εύλογία τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, τό Παράρτημα τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος στὸν Ἀγιά. Τίνη Κυριακή 15/10 ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου τέλεσε τὸν Ἀγιασμό τῆς ἐπαναλειτουργίας τοῦ Παραρτήματος, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀγιᾶς, Ἀρχιμ. Νεκταρίου Δρόσου, Κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ τῶν εἰκοσι πρώτων μαθητῶν, στὸ Πν. Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Ἀγιᾶς. Ὁ π. Ἐπιφάνιος ἐπεούμανε τὴ σημασία πού δίδει ὁ Τοπική μας Ἐκκλησία στὴν ἐπαναλειτουργία τοῦ Παραρτήματος, τό ὅποιο εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιά τὴ συνέχιση τῆς Ἱεροψαλτικῆς Παράδοσης τῆς ἐπαρχίας Ἀγιᾶς, μέ την παραγωγὴ νέων Ἱεροψαλτῶν, πού μελλοντικά θὰ στελεχώσουν τὰ ιερά ἀναλόγια τῶν ἐνοριῶν τῆς περιοχῆς. Ἐκανε εἰδικὴ ἀναφορά στὸ ἔργο πού ἐπιτέλεσε, ἐπὶ σειρά ἐτῶν, κατὰ τὸ παρελθόν, στὸ ἐν λόγῳ Παράρτημα, ὁ ἀεί-μυντος Λαμπαδάριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου καὶ καθηγητής Βυζαντινῆς Μουσικῆς Κυριάκος Ἀργυρόπουλος καὶ παρουσίασε τὸν νέο καθηγητή τοῦ Παραρτήματος κ. Γεώργιο Λεμονόπουλο, Πρωτοψάλτη τοῦ Ἡ. Ναοῦ Θωμᾶ Λαρίσης. Μετέφερε, τέλος, τὶς πατρικές εὐχές τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ εὐχήθηκε νά εἶναι στερεωμένη ἡ Σχολὴ καὶ καλὴ χρονιά στούς μαθητές. Στὶς 25/10 ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίου, τέλεσε τὸ ἐπίσημο Ἀγιασμό ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Παραρτήματος τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς στὸν Ἀλμυρό. Στὶς ἑκδήλωση τοῦ παρών ἔδωσαν ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, οἱ Καθηγητές τοῦ Παραρτήματος, Πρωτ. Ἐυστάθιος Βαρθαρέλης, Δημήτριος Μανώλης καὶ Παναγιώτης Σιαμούρης, οἱ μαθητές καὶ γονεῖς. Μετά τὸν Ἀγιασμό, ὁ π. Ἐπιφάνιος προσφώνησε τὸν Σεβασμιώτατο καὶ ἀνάφερθηκε στὸν ἴστορία τοῦ Παραρτήματος, τό ὅποιο συμβάλλει, ἐπὶ σειρά ἐτῶν, στὸν ἀνάδειξη νέων Ἱεροψαλτῶν, ποὺ στελεχώνουν πλέον τὰ ιερά Ἀναλόγια τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ, κυρίως, ὅμως, συμβάλλει στὸν ἀνάπτυξη ἐκκλησιαστικοῦ καὶ λειτουργικοῦ πλους στοὺς σπουδαστές του. Ἀπό τὴ μεριά του, ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη γιὰ τὸν προσπάθεια, ἐπαίνεσε τὸ ἔργο τῆς Σχολῆς καὶ στάθηκε ἴδιαίτερα τόσο στὸν προσφορά τῆς Λειτουργικά πράγματα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὅσο καὶ στὸν ἐκμάθηση τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας ἀπό τοὺς μαθητές, καθὼς ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἐπενδύει μελλοδικά ἡ μουσική της, εἶναι γραμμένη στὸν ἐλληνικό.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος, στὸ πλαίσιο τῆς μέριμνας γιὰ τὴ διαρκὴ καὶ συστηματικὴ ἐπιμόρφωση τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν ὑπόψηφιων πνευματικῶν της, διοργάνωσε καὶ ἐφέτος, στὸ συνεδριακό Θεσσαλίας (16-17/11), σεμινάριο μὲ θέμα «μορφές ἀπώλειας καὶ ποιμαντική διαχείριση τους». Οἱ εἰσιόντες, πού προέρχονταν ἀπό τὴν τοπική μας κοινωνία ἦταν οἱ Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἡ. Μ. Δημητριάδος, Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Ζερβός, ὑπεύθυνος συμβούλευτικοῦ σταθμοῦ τῆς Μητροπόλεως, ψυχολόγος-θεολόγος, Ἀφροδίτη Βρόντη, κλινική ψυχολόγος ἀπό τὸ Κ.Ψ.Υ., Μαρία Ἀποστολίδη, κλινική ψυχολόγος, προϊσταμένη τοῦ τμήματος Κοινωνικῆς Μέριμνας καὶ Ἀλληλεγγύης τοῦ ΚΕΚΠΑ-ΔΙΕΚ, Εἰρήνα Πεκοπούλου, κλινική ψυχολόγος, Δημήτριος Τσουκάλης, παιδοψυχολόγος, Ἀντώνης Καρζῆς, ψυχίατρος, Εὔα Γεράση, παιδοψυχίατρος. Κατά τὸν πρώτη ημέρα, ὁ ὅποια περιλάμβανε τὸ θεωρητικὸ μέρος, παρουσιάστηκαν θέματα πού ἀφοροῦσαν στὸν ὄρισμό καὶ τὰ εἶδο τόσο τῆς ἀπώλειας (θετικές-ἀρνητικές, ἀναμενόμενες-ἀπόρουμενες, ἐλεγχόμενες-μη ἐλεγχόμενες), ὅσο καὶ τοῦ πένθους (τὸ πένθος ὡς διαδικασία προσαφογῆς στὴν ἀπώλεια, φυσιολογικό καὶ περιπελεγμένο πένθος), καθὼς καὶ τὰ προβλήματα πού ἀνακύπτουν ἀπό τὸν δῆλο διαδικασία στὸν ψυχοσωματική ὑγεία καὶ στὰ διάφορα ἐπίπεδα τῆς καθημερινότητας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος βιώνει τὴν ἀπώλεια. Εἰδικότερη ἔμφαση δόθηκε στὸ πένθος λόγω ἀπώλειας προσώπου, ἀναπτηρίας, διασυγίου καὶ τοῦ τρόπου των τοῦ ὡς ἀπόρροια τῆς οἰκονομικῆς κρίσης. Κατά τὸν δεύτερη ημέρα, ὁ ἑστίαση ἔγινε σὲ θέματα καθαρά ποιμαντικῆς παρέμβασης. Ἀναλύθηκε ἀπό τὸν π. Δαμασκηνό ὁ σημασία τοῦ παραμυθοτικοῦ λόγου, κατά τὸν ἐξόδιο, καθὼς καὶ τεχνικές σωστῆς χρήσης του. Εν συνεχείᾳ, παρουσιάστηκε διεξοδικά ἀπό τὸν π. Σεβαστιανό, μέ τὴ χρήση μελέτης περιπτώσεων, ὁ διαδικασία ποιμαντικῆς προσέγγισης καὶ παρέμβασης τόσο πρός τὸν ψυχορραγούντα ὅσο καὶ πρός τοὺς ἀνθρώπους πού βιώνουν τὸν θάνατο κάποιου προσφίλου προσώπου τους. Τὸ σεμινάριο ἔκλεισε μὲ τὴν προβολὴ ταινίας, ὁ ὅποια πραγματεύόταν μία ταυτόχρονη πολλαπλή ἀπώλεια (διαζύγιο, ἀνεργία, ἀναπτηρία, θάνατο) καὶ συζήτηση ἐπ' αὐτῆς. Τίνη ὅλη ἐπιμορφωτική διαδικασία παρακολούθησαν πενήντα κληρικοί.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ»

Στὸ παιδί καὶ τὸ παιδί μὲ εἰδικές ἀνάγκες ἦταν ἀφιερωμένη ὁ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ ἑκατηδευτικοῦ ἔτους τῆς Σχολῆς Ἀγιογραφίας «Διά χειρός», πού λειτουργεῖ τὰ τελευταῖα 18 χρόνια. Τόν Ἀγιασμό τέλεσε (16/10), στὸ Πολιποτικό Κέντρο τῆς Ν. Ἰωνίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ὁ ὅποιος ἐξῆρε τὶς ἀσκήσεις προσπάθειες τοῦ π. Δημητρίου Κατούνη νά καταστῆσει τὴν Σχολὴν Πανεπιστημιακοῦ ἀλλὰ καὶ ἀνώτατου καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου. Ὁ κ. Ἰγνατίου σημείωσε ὅτι θεωρεῖ ἐνδογημένο τὸν ἑαυτὸν του, καθὼς μὲ τὴν ἔλευσην του στὸν Μητρόπολη Δημητριάδος βρῆκε ἀνθρώπους πεφωτισμένους, ὅπως ὁ π. Δημήτριος, πού ἀποτελεῖ ἐναντίο τοὺς βασικούς συντελεστές τῆς Ι.Μ.Δ., πού ἔχει ἐξελιχθεῖ σὲ περίφημο συγγραφέα, θεολόγο, κήρυκα καὶ καπικηπτή. Ὁμιλητής, ὁ Πρόεδρος

τοῦ Ἰδρύματος «Ἄσπρες Πεταλούδες» κ. Ἅθανάσιος Μπακαλιάνος, καθὼς ἡ ἑκδήλωση ἦταν ἀφιερωμένη στὸ παιδί καὶ τὸ παιδί μὲ εἰδικές ἀνάγκες. Ο Σεβασμιώτατος, ἀπευθυνόμενος στοὺς γονεῖς παιδιῶν μὲ εἰδικές ἀνάγκες, τοὺς κάλεσε νά ἑνώσουν τὶς δυνάμεις τους καὶ νά κρατήσουν ζωντανή τὴν προσευχή τους, καθὼς οἱ ἔιδοι δίνουν τὸ παράδειγμα καὶ τὸ ἀνάλογο κουράγιο πρός τοὺς ἄλλους. Καταλήγοντας στὸν λόγο του, σημείωσε ὅτι τὰ ἔργα τῶν παιδιῶν αὐτῶν ἀποτελοῦν οὐράνιες ζωγραφίες, ἀληθινές ἀγιογραφίες, ὅπως τὶς πέθελαν οἱ Πατέρες τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Μέ θέρμη υποδέχθηκαν (24/10) τον Τοπική μας Ἐκκλησία καί ή πόλη τοῦ Ἀλμυροῦ, τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Αθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο τὸν Β', ὁ ὥποιος ἐπισκέφθηκε τὸν τόπο μας προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, προκειμένου νά ἔγκαινιάσει τὸ Ἱεραποστολικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ «Ἄγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης». Ο Μακαριώτατος ἀφίχθη στὸ Δημαρχεῖο τοῦ Ἀλμυροῦ, ὃπου τὸν υποδέχθηκαν ὁ Δήμαρχος κ. Δημήτριος Ἑσερίδης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Θεοσπαλίας κ. Δωροθέα Κολυνθρίνη καί οἱ Ἄρχες τοῦ Τόπου. Ἀκολούθως, σὲ πανηγυρική συνεδρίαστον Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀναγορεύτηκε Ἐπίτιμος Δημότης Ἀλμυροῦ. Στὴ συνέχεια, μετέβη στὸν Ἱερό Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου, ὃπου τελέστηκε ἐπίσημη Δοξολογία πρὸς τὴν οὐρανούσιαν θεάτρηστον τὸν Ἱεροῦ Κλήρου τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ καί πλήθους λαοῦ. Στὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, ὁ Μακαριώτατος καθίερωσε τὴν ἵερα Εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, πού θά περικομεῖ, πλέον, τὸ ὁμώνυμο Ἱεραποστολικό Κέντρο. Τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσφώνησε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος, ὁ ὥποιος ἀναφέρθηκε στὸν ιστορία τῆς πόλης, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερα, στὸν καταστροφή τῆς ἀπὸ τὸν σεισμό τοῦ 1980 καί στὸν ἐγγενὴ εὔσεβεια τοῦ λαοῦ. Ἀκολούθως, ἀναφέρθηκε στὸν ιστορία τοῦ Ἰδρύματος καί στὶ νέα του ἀποστολή, ἀπὸ τοῦδε καί στὸ ἔξης, πού εἶναι διπλῆ: «Ἀφενός μέν τὸν σκοπὸν τῆς θεραπείας τῶν ἄμεσων ὄλικῶν ἀναγκῶν ἐπιβίωσης καί συντήρησης ἅπορων συνανθρώπων μας, διαμέσου ἐνός εὐρύτατου φάσματος κοινωνικῆς προσφορᾶς. Ἀφετέρου δέ τὸ καθαρὰ Ἱεραποστολικό, ποιμαντικό καί πνευματικό σκοπὸν του, πού ἀφορᾶ στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων...». Ὁ κ. Ἰγνατίος εὐχαρίστηκε τὸν Μακαριώτατο γιά τὴν ἀποδοκίη τῆς προσκλήσεως του καί κατέληξε ὡς ἔξης: «Γνωρίζουμε ὅτι ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς θέσης τοῦ πινδαλίου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας διακονεῖτε τὴν ἐνόπια ὅχι μόνο τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλά καί ὄλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Γνωρίζουμε τέλος τὴν φροντίδα καί τὴν προσπάθειές Σας ὥστε ἡ κάθε τοπική Ἐκκλησία καί ᷄ κάθε ἐνοριακή κοινότητα νά εἶναι ἔνας τόπος ἀνακούφισης τοῦ πόνου, εὔρεσης τῆς ἐλπίδας, κοινωνίας μέ τὸν Θεό καί σφυρολάπτης τῆς ἐνόπιος...». Στὸν ἀντιφόνοτὸν του ὁ Μακαριώτατος κ. Ἱερώνυμος εὐχαρίστησε γιά τὴν τιμητικὴν πρόσκλησην καί τὸν θέρητον πόνον τοῦ Ἀθηναίου πατέρος τῆς Εὐαγγελίας, τῆς Αἰγαίου πόνου τοῦ Ἀθωνίτου. Μετέφερε συγκλονιστικές προσωπικές ἐμπειρίες ἀπὸ τὸ ἀνθρωπιστικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς στὸν Αἴγανα, ὁ ὥποια, μεταξύ τῶν ἄλλων, σιτίζει καθημερινά περίπου 55.000 ἀνθρώπους. Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στὸν πολύτιμην συνεισφορὰ τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονόμειας πὸν περίοδο τῆς κρίσης, «τὰ μέλη τῆς ὥποιας, τὶς δύσκολες αὐτές ὅρες, ὁ ἔνας βοηθεῖται τὸν ἄλλο. Εἶναι αὐτὴ ἡ Οἰκογένεια ποὺ ὑπονομεύεται σήμερα, πολεμεῖται καί ἀποδιώκεται ἡ καταστροφή της... Αὐτὸς ὁ τόπος μπορεῖ νά ἔχει πολλούς πλουσίους, πού μποροῦν νά βοηθοῦν, ἄλλα ἔχει καί πολλούς πτωχούς, πού δίνουν τὸν καρδιά τους. Γ' αὐτὸς δέν θά πεθάνει αὐτὸς ὁ τόπος. Ἐξει τὸ δύναμη νά ξεπεράσει τὶς δυσκολίες. Ἀπλῶς, χρειάζεται συντονισμός ἀγάπης καί συνεργασίας. Ὡς ποτε τὸ ἔπιτύχαμε αὐτὸ στὸν ιστορία, τὰ καταφέραμε, ὅταν δέν τὸ ἔπιτύχαμε, ὑποφέραμε καί δυστυχήσαμε». Ἀκολούθησε ὁ Ἀγιασμός τῶν Ἐγκαίνιων τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου «Ἄγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης», γιά τὸ ὥποιο ὁ Μακαριώτατος εὐχήθηκε τὴν κατά Θεόν εύόδωση τοῦ ἔργου του.

ΕΠΙΤΥΧΗΣ Η Γ' ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ»

Μία ἀκόμη σύναξη τοῦ Δ.Σ. καί τῶν ἐθελοντῶν τοῦ «Ἐσταυρωμένου» πραγματοποιήθηκε (22/10) σέ φιλόξενη αἴθουσα τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Βόλου. Σκοπός, ἡ ἀνταλλαγὴ ἐμπειριῶν ὃσον ἀφορᾶ τὴν διεπιφύτηση τῶν δομῶν πού ὑπηρετεῖ ὁ «Ἐ» καί ᷄ ἀνάδειξη τῶν καθημερινῶν ζητημάτων πού ἀνακύπτουν τόσο ἀνάμεσα στὶς ὁμάδες τῶν διακονούντων συνεργατῶν ὃσο καί στὶς συναλλαγές μέ τοὺς συμπολίτες μας, οἱ ὥποιοι προσέρχονται γιά ἐνίσχυσην. Στὶς εἰσηγήσεις τῶν ὅμιλων ἄλλα καί στὶς παρεμβάσεις τοῦ ἀκροατηρίου, τονίστηκαν οἱ ἀξιες τῆς συνέπειας, τῆς ἀνιδιοτέλειας, τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ἐπίγνωσης τοῦ ἐπιτελούμενου σπουδαίου ἔργου ἀπὸ τὴν πλευρά τῶν ἐθελοντῶν, ὅπως καί τὴν ἐπιέδωσην τῆς πίστης πώς ὅλα γίνονται στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πού ὑπῆρχε ὁ πρῶτος Ἑθελοντής. Ο «Ἐ» ἀποτελεῖ τὸν προμετωπίδα τῆς φιλανθρωπικῆς δράσης τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας καί σάν τέτοια πὸν καταξίωνει στὰ μάτια Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Ἀφοῦ περιγράφηκαν ἐνδελεχῶς καί μέ καλή προαίρεση οἱ παράμετροι πού συνιστοῦν τὸν προσφερόμεννον διακονία καί οἱ τυχόν δυσλειτουργίες πού ἐκδηλώνονται, ὅπως καί σὲ ὅλα τὰ ζωντανά κύτταρα τῆς κοινωνίας, τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, μέ πρωτοστατοῦντα τὸν Πρόεδρό του π. Θεόδωρο Μπατάκα, ἔκλεισαν τὴν σύναξην μέ ἀλληλούϊσποσχέσεις γιά περισσότερο zῆλο, σεβασμό στούς κανόνες λειτουργίας καί προσευχή, ὑπὸ τῆς σκέπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τὶς εὐλογίες τοῦ Ἐπισκόπου κ. Ἰγνατίου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐτος 360 • Ἀρ. Φύλλου 439-440 • Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2017

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Αρχιμανδρίτης Επιφανίος Οἰκονόμου
Φιλολογική
Ἐπιμελεία: Χρίστος Δ. Ξενάκης
Ὑπεύθυνος
κικλοφορίας: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση &
Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ἅδιοκτησία: Ιερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.iind.gr
E-mail: press@iind.gr

ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΑΔΩΝ (5000) ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Μία μεγάλη ποσότητα πέντε χιλιάδων (5000) ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης, σέ νεοελληνική ἀπόδοση, προσέφερε τὸ Σωματεῖο «Οἱ φίλοι τῆς Ἀγίας Γραφῆς» στὸν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Πρόκειται γιά τὴν μετάφραση τῶν τεσσάρων καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης Γεωργίου Γαλτῆ, Ιωάννου Καραβιδόπουλου, Ιωάννου Γαλάνη καί Πέτρου Βασιλειάδη, πού ἔξεδδωσε ὁ Ἑλληνικὴ Βιβλικὴ Ἑταιρεία καί ἔτυχε τῆς ὄλοιθύμου ἐγκρίσεως τῶν κατά τόπους ορθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Μέ τὸν πολύτιμην αὐτῷ προσφορά συνεχίζεται ἡ μακρά καί ἐπιτυχημένη συνεργα-

σία τοῦ Σωματείου μέ τὸν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, μέ σκοπὸν τὸν διάδοσην τοῦ Θεοῦ Λόγου, συνεργασία πού ζεκίνησε ἐπὶ ἀρχιερατείας Ἰωακείμ, συνεχίστηκε ἐπὶ τῶν ἡμέρων τῶν Μητροπολίτων Δαμασκηνοῦ καί Χριστοδούλου καί φθάνει μέχρι τίς μέρες μας. Τά ἐν λόγῳ ἀντίτυπα πρόκειται νά διατεθοῦν δωρεάν,

κατόπιν συνεννοήσεως μέ τοὺς Διευθυντές Α'/Θμιας καί Β'/Θμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας, στούς μαθητές τῆς Στ΄ Δημοτικοῦ καί Α' Γυμνασίου τῶν σκολείων τῆς ἐπαρχίας μας πού τό ἐπιθυμοῦν. Θά διατεθοῦν, ἐπίσης, καί στὰ μέλη τῶν ΚΑΠΗ τοῦ Δήμου Βόλου.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΠΑΙΔΕΣ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Τόν Αγιασμό ένάρξεως της Συνάξεως των Αναγνωστῶν και ιεροπαίδων της Τοπικῆς μας Εκκλησίας, γιά τό νέο ιεραποστολικό έτος, τέλεσε τό Σάββατο 28/10, ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, στό Πν. Κέντρο τοῦ Μητροπολίτικοῦ Παρεκκλησίου Ἀγίου Νεκταρίου Βόλου. Πρόκειται γιά μιά σπουδαία πνευματική προσπάθεια, στήν όποια συμμετέχουν περί τούς τριάντα Αναγνωστες και ιερόπαιδες, πού λειτουργεῖ, ἀπό πολλῶν ἐτῶν, ὑπό τήν καθοδήγησην τοῦ ἑκάστοτε Ἀρχιδιακόνου, μέ οὐρανον, ἐπ' ἐσχάτων, τόν Ἀρχιδιακόνον της Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Ἰωάννη Ποδαρόπουλο. Σέ μια ἴδια αίτερα ζεστή ἐπικοινωνία μέ τά παιδιά ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἀνέφερε ὅτι «ἡ προσπάθεια αὐτή εἶναι εὐλογημένη». Ο κ. Ιγνάτιος ἔξηρε τήν ἀγάπη τῶν παιδιῶν γιά τή Λατρεία και τήν Εκκλησιαστική ζωή, ἐνώ ἐπίσημε τό γεγονός ὅτι τελοῦν ὑπό τήν πνευματική καθοδήγηση τῶν πνευματικῶν τους Πατέρων. Κάλεσε τά παιδιά νά μήν ἔχοικειωθοῦν μέ τά ἐκκλησιαστικά πράγματα ἀλλά νά ἀντλοῦν τά θετικά παραδείγματα, πού θά τά ὠφελήσουν στήν πορεία τῆς ζωῆς τους ἀλλά και στήν προοπτική τῆς ιερωσύνης, γιά ὅσους τήν ἐπιφυλάσσει ό Θεός. Μίλησε γιά τούς πειρασμούς, πού θά προκύψουν στή ζωή και κάλεσε νά ἀγωνιστοῦν νά κρατήσουν τόν πολύτιμο θησαυρό τῆς ἀγνότητας, σώματος και πνεύματος. Οι συναντίσεις τῶν Αναγνωστῶν και Ιεροπαίδων θά εἶναι μνηματικές και θά περιλαμβάνουν πνευματικές συνάξεις ἀλλά και προσκυνηματικές ἔξορμόσεις.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Τήν μνήμην τῶν Αγίων Αναργύρων Κοσμᾶ και Δαμιανοῦ, τῶν Ασιατῶν, ἔόρτασε (1/11) ή Εκκλησία μας. Στήν Ιερά Μητρόπολή μας ἐπίκεντρο τοῦ ἔορτασμοῦ ἦταν ό όμώνυμος Ιερός Ναός τοῦ Βόλου, ὅπου τήν παραμονή τῆς ἔορτῆς τελέστηκε ό Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, κοροσταούντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου, παρουσίᾳ μεγάλου πλήθους πιστῶν. Στό κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι ό πόνος και ἡ ἀσθένεια και τελικά ό θάνατος ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς πτώσης τοῦ ἀνθρώπου, τῆς κακῆς χρήσης τῆς ἐλευθερίας του: «ούδεις μένει χωρίς τήν ἐμπειρία τοῦ πόνου, σ' αὐτή τή ζωή», ἐπεσήμανε ό Σεβασμιώτατος, «σωματικοῦ και ψυχικοῦ, μέ πιό ὁδυνηροῦ τήν ψυχικοῦ. Αὐτό ὀφείλεται ἐν πολλοῖς και στόν τρόπο τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Όταν ἀπουσιάζει ό Θεός αὐτή τή ζωή μας, τότε ό ἀνθρωπος ύποκωρεῖ στόν κάρο τῆς ἀμαρτίας και τῆς πτώσης και αὐτό συνιστά ἀρρώστια. Ή ψυχή ἀρρώσταινε, ὅταν ὑποχωρήσει ό πίστη και ἀντικατασταθεῖ ἀπό τό μίσος και τόν ἐγωισμό. Τότε ό ἀνθρωπος γίνεται μισάνθρωπος, ό ζωή γίνεται κόλαση. Έτσι ό πόνος γίνεται καρπός τῶν δικῶν μας ἐπιλογῶν, ἔναντι

Θεοῦ και ἀνθρώπων...». Ο κ. Ιγνάτιος, φέρνοντας ώς παράδειγμα τούς νεοφανεῖς Όσίους Πάΐσιο και Πορφύριο, παραπήροσε ὅτι «καί οί Αγίοι γνωρίζουν τόν πόνον στή ζωή τους». Όπως οι ἱδιοί όμολογοῦν, πρόκειται γιά ἐπίσκεψη Θεοῦ, γιά παιδαγωγία, γιά νά μετρηθεῖ ό υπομονή και ἡ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Γίνεται ἀφορμή νά γνωρίσουμε τήν ἀγάπη και τήν στοργή τῶν ἀδελφῶν μας ἀλλά και νά γνωρίσουμε τόν ἑαυτό μας και νά ἐνεργήσουμε γιά τήν κατά Χριστόν διόρθωσή του... Οι ἀνθρωποι τῆς πίστεως νιώθουμε, στήν κατάσταση τοῦ πόνου, ὅτι δέν είμαστε μόνοι, οι Αγίοι Ανάργυροι εἶναι κοντά μας και αὐτό τό όμολογοῦν, διαχρονικά, οι ἀπλοὶ ἀνθρωποι τῆς πίστεως. Άς ἐπικαλούμαστε τούς Αγίους στή δοκιμασία τοῦ πόνου και τῆς ἀσθένειας και θά βιώσουμε σίγουρα τά εὐεργετικά ἀποτέλεσματα τῆς παρουσίας τους...». Ανήμερα τῆς ἔορτῆς τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος τοῦ Ἀρχιμ. Επιφανίου Οἰκονόμου, Ιεροκήρυκος, ό όποιος κήρυξε τόν Θείο Λόγο.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Μία ἔξέχουσα και ἐπιφανής προσωπικότητα τῆς τοπικῆς μας κοινωνίας τιμήθηκε (4/11), σέ ειδική ἑκδήλωση, πού πραγματοποιήθηκε στό Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Πρόκειται γιά τόν Ιστορικό ἑρευνητή και παλαίμαχο Δικηγόρο κ. Απόστολο Παπαθανασίου, τό ἔργο του όποιου παρουσιάστηκε στήν ἑκδήλωση πού συνδιοργάνωσαν ό φορέας Πολιτισμοῦ τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Μαγνήτων Κιβωτός», τό Κέντρο Βιβλίου Μαγνησιωτῶν Συγγραφέων, τό Εργαστήριο Λόγου και Πολιτισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, ό Δικηγορικός Σύλλογος Βόλου, ό Έταιρεία Θεσσαλικῶν Μελετῶν και τό Λύκειο Ελληνίδων, ό Προεδρος τοῦ όποιου κ. Μαρία

Σπανοῦ συντόνισε τήν ἑκδήλωση. Τό παρών ἔδωσαν ό Αντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Γεώργιος Καλτσογιάννης, πολλοί Πανεπιστημιακοί Καθηγητές και πλήθος κόσμου. Γιά τήν προσωπικότητα και τό ἑρευνητικό ἔργο του κ. Παπαθανασίου μιλήσαν ό Όμοτιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ. κ. Αθανάσιος Καραθανάστης, Πρόεδρος τῆς Έταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ό τ. Λυκειάρχης, Φιλόλογος κ. Ιωάννης Πατρίκος και ό Αντιπρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βόλου κ. Σπύρος Μαρδέλης. Άκολουθησε ό ἀπονομή τῆς Ανώτατης Τιμητικής Διάκρισης τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ μετά Διπλώματος, ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ιγνάτιος, ό όποιος ἀναφέρθηκε στήν πολυσύμαντη προσφορά τοῦ κ. Παπαθανασίου στήν ἀνάδειξη τής ιστορίας τῆς Μεσαιωνικῆς Δημητριάδος και εύρυτερα τής τοπικῆς μας ιστορίας. Άκολουθησε ό συγκινητικός ἀκροτελεύτιος λόγος τοῦ τιμηθέντος, ό όποιος εὐγνωμόνως εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν ἀπονομή τῆς Τιμητικής Διάκρισεως, τήν όποια χαρακτήρισε «ὕψιστη» στήν μέχρι τώρα ζωή του. Ο κ. Παπαθανασίου εὐχαρίστησε τούς φορεῖς πού διοργάνωσαν τήν τιμητική, γιά τό πρόσωπο του, ἑκδήλωση καθώς και τούς ἐκλεκτούς όμιλοτές. Χαρακτήρισε τούς λόγους τους «ἀνθοδέσμη τιμῆς και ἀναγνώρισης».

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Έπιτυχημένη έορταστική έκδηλωση γιά τη μεγάλη Έθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 πραγματοποιήθηκε (29/10) στό Πν. Κέντρο της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, από τόν φορέα Πολιτισμού της Τοπικής μας Έκκλησίας, «Μαγνήτων Κιβωτός». Σπίν έκδηλωση συμμετεῖχαν το Χορευτικό Σύνολο της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», το Χοροστέκι Ε.Δ.Ρ.Α.Μ.Ε. και ή Χορευτική Όμαδα «ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ», πού χόρεψαν λεβέντικους χορούς από τη μεγάλη έθνική μας παράδοση. Τίν έκδηλωση έκλεισε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος, ό όποιος έπεστίμανε ότι «έμαστε τό μόνο Κράτος στίν Εύρωπη πού γιορτάζουμε τήν έναρξη και όχι τή λήξη του Πολέμου, γιατί, ούσιαστικά σταθήκαμε οι μόνοι πού άντισταθήκαμε στό κακό, αντέχαμε και νικήσαμε. Δυστυχώς, όμως, ένω ήμασταν μέ τούς νικητές, τήν ώρα πού οι άλλοι μοίραζαν τά λάφυρα, έμεις σκοτωνόμασταν μεταξύ μας. Τό θαύμα τού '40 προέκυψε, γιατί ύπηρχε έθνική ένότητα, πού έκφραστηκε μέ τόν πού δυναμικό τρόπο άλλα και σωστή προετοιμασία. Υπῆρχε, όμως, και ή κοινή πίστη ότι ή Παναγιά είναι μαζί μας. Έτσι οι πρόγονοι μας έγραψαν τό Έπος τού '40. Κι έμεις γιορτάζουμε, γιά νά γνωρίζουν και τά παιδιά μας ότι, όποτε οί Έλληνες ήμασταν ένωμένοι, όποτε είχαμε ήρωικό φρόνημα, όποτε προτάξαμε τήν πίστη, ώς ένοποιό δύναμη, θαυματουργήσαμε...». Ό κ. Ιγνάτιος εύχαριστης τούς πολιτιστικούς φορεῖς πού συνεργάστηκαν γιά τήν έορταστική έκδηλωση και τόνισε ότι ή Τοπική μας Έκκλησία έργαζεται γιά τήν ένότητα και τήν συνεργασία ήλων στόν τόπο μας, μέ σκοπό τή συμπαράσταση και τήν άλλοτεγγόν στόν κάθε κειμαζόμενο συμπολίτη μας, σέ μια έποχή, πού, όπως είπε, «ζοῦμε έναν άλλου είδους πόλεμο».

ΣΥΝΑΞΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ

Μιά ώραία, έποικοδομητική βραδιά είχαν πάν εύκαιρια νά ζήσουν, τήν Κυριακή 11/11, οι Πρεσβυτέρες της Τοπικής μας Έκκλησίας, στό ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ». Στόν σύντομο χαιρετισμό του ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε στήν χάρη άλλα και στό βάρος πού φέρουν οι Πρεσβυτέρες σέ έποχή πολύ δύσκολη. Έχοντας ό ίδιος τήν έμπειρια, σπουδείωσε ότι ή ιερατική οίκογένεια είναι στό μέγιστο βαθμό τιμπτική άλλα ταυτόχρονα και δακτυλοδεικτούμενη, καθώς βρίσκεται στό έπικεντρο. Υπογράμμισε τήν άξια τής φι-

λανθρωπίας έκ μέρους της Πρεσβυτέρας, καθώς και ή ίδια μετέχει τής ιερωσύνης. Προέτρεψε τίς πρεσβυτέρες νά έχουν μέσα τους χαρά, καθώς ή θέση τους είναι μέν πολύ δύσκολη άλλα, ταυτόχρονα, είναι τιμπτική και δύμορφη. Τίς κάλεσε νά δίνουν χρόνο άλλα και χώρο στούς ιερείς, άλλα και νά μάθουν νά άγαπουν μέ τή γλώσσα τής άγαπης τού άλλου. Μάλιστα, όπως τόνισε, όταν αύτό έπιπευχθεί έκατέρωθεν, είναι παράδεισος. Άκολούθησε ή όμιλία τού Θεολόγου-Σύμβουλου Γάμου κ. Έμμανουήλ Τουφεκή, ό όποιος και παρουσίασε στής Πρεσβυτέρες τή διαφορετικότητα μεταξύ τών συζύγων, καλώντας τες νά έπενδύσουν στήν άμοιβαία κατάνοση και στήν έπικοινωνία μέ τούς συζύγους τους. Άκολούθησε δεξιώση συνοδεία μουσικού προγράμματος.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μέ ίδιαίτερη έπιτυχία πραγματοποιήθηκε (26/11) στό Πν. Κέντρο της Ιερᾶς Μητροπόλεως τό 9ο Φεστιβάλ Βυζαντινών Χορωδιῶν, πού διοργάνωσε ή Τοπική μας Έκκλησία, διά του Συνδέσμου Ιεροφαλτῶν «Οσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης». Προσκεκλημένος ήταν ο Βυζαντινός Χορός τού Συλλόγου Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως, μέ χοράρχη τόν Αρχοντα Μουσικοδιδάσκαλο της Μ.τ.Χ.Ε.

Δημοσθένη Πάικόπουλο. Ή έκλεκτη Χορωδία άπειδωσε θαυμάσια έπιλεκτους ιερούς υμνους, άποσπώντας τόν δίκαιο έπαινο τού πολυπληθούς φιλόμουσου κοινού.

Άκολούθησε ή Χορωδία τού Συνδέσμου Ιεροφαλτῶν της Τοπικής μας Έκκλησίας «Οσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης», υπό τήν διεύθυνση τῶν κ.κ.

Εύσταθίου Γραμμένου, Πρωτοψάλτου τού Μητροπολιτικού Ιεροῦ Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου και Προέδρου τού Συνδέσμου και Δημητρίου Κατσικλῆ, Πρωτοψάλτου τού Ιεροῦ Ναού Αναλήψεως τού Χριστού Βόλου. Ή Χορωδία τῶν ιεροφαλτῶν μάς είσηγαγε ήλους στό κλίμα τῶν Χριστούγεννων, έκτελώντας έπικαιρους έπιλεγμένους υμνους, μέ άπόλυτη έπιτυχία. Στή συνέχεια, ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνάτιος άπειδωσε στόν κ. Παϊκόπουλο τήν Ανάτατη Τιμπτική Διάκριση της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, γιά τή μεγάστη προσφορά του στή διάσωση και καλλιέργεια τής μεγάλης Βυζαντινής Μουσικής μας Παράδοσης. Προσφωνώντας τόν τιμώμενο,

ό Σεβασμιώτατος έπεστίμανε ότι ή παρουσία τού συνιστά τημί γιά τήν Τοπική μας Έκκλησία: «Η τιμπτική αύτη διάκριση της Μητροπόλεως μάς είναι τό έλαχιστο «εύκαριστώ» γιά όσα έχετε προσφέρει και προσφέρετε στήν Ορθόδοξη Έκκλησία έν γένει, άφου άπό τήν παράδοση πού κρατάτε ζωντανή ήτλουν ήλες οι Ορθόδοξες Έκκλησίες». Από τή μεριά του, ό κ. Παϊκόπουλος εύχαριστης από τά βάθη της καρδιᾶς του γιά τήν υψηλή τημί, έπιστημαίνοντας ότι ζει τής καλύτερες στιγμές τής ζωῆς του. Αναφέρθηκε, μάλιστα, στή γνωριμία και τή φιλία του μέ τόν μεγάλο Δάσκαλο Μανώλη Χατζημάρκο, ηδη άπό τό 1951 και συνεχάρη τόν Σύνδεσμο τῶν Ιεροφαλτῶν μας γιά τήν άξιεπαινη δραστηριότητά του.

Ο «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Μέ πρωτοβουλία τού Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», πραγματοποιήθηκε (29/11) μία άκομη άποστολή άνθρωποις θρησκευτικής βούθειας, μέ σκοπό νά ένισχυθούν οι κειμαζόμενοι κάτοικοι τής περιοχῆς τού Δήμου Μάνδρας Αττικής. Μετά άπο τήν συνεννόση τού π. Θεοδώρου Μπατάκα, Προέδρου τού Δ.Σ. τού Συλλόγου, μέ τήν Κοινωνική Υπηρεσία τού Δήμου Μάνδρας, έτοιμαστηκε από τούς έθελοντές τού Κέντρου Διαχείρισης Ανθρωποιτικής Βούθειας μία ίκανή ποσότητα κλινοσκεπασμάτων, πού παραδόθηκε στής άρμοδιες υπηρεσίες τού Δήμου, γιά νά πάν διαχειριστούν μέ τόν καλύτερο τρόπο υπέρ τῶν δεκάδων κατοίκων τής περιοχῆς πού δοκιμάστηκαν σκληρά πρό ήλιγων ήμερων. Τήν άποστολή αύτή πάν έφερε είς πέρας ένας καλός συνεργάτης τού Συλλόγου, ό όποιος μέ καρά δέχτηκε νά μεταφέρει στήν Αττική πάν έμπρακτη άγαπη τής Τοπικής μας Έκκλησίας.

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΣΥΝΑΞΗ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΖΕΥΓΑΡΙΩΝ

Μεγάλη κοινή έκδήλωση τῶν ἐνοριακῶν Σχολῶν Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος πραγματοποιήθηκε (12/11) στὸ Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Κατ’ αὐτήν μίλησε ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Τουφεξῆς, Θεολόγος, Σύμβουλος Γάμου, μὲ θέμα «Ποιός εἶναι αὐτός πού παντρεύτηκα;». Ὁ κ. Τουφεξῆς ἀνέφερε ὅτι ὁ γάμος καὶ οἱ πιέσεις πού ἀσκεῖ ἐπάνω στὸ ζευγάρι, ἀποκαλύπτουν τὰ βαθιά κρυμμένα ἀρνητικά στοιχεῖα τῆς προσωπικότητάς μας καὶ μᾶς ἀλλάζουν μὲ τόσο δραματικό τρόπο, ὥστε πολλές φορές δύσκολευμάστε νά ἀναγνωρίσουμε τό ἄτομο μὲ τό ὄποιο ἐπιλέξαμε νά zῆσουμε μαζί τό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς μας. Ἡ δύναμη, ὅμως, τῆς ἀλήθειας, σέ

συνδυασμό μέ τό δύναμην τῆς ἀγάπης καὶ τῆς χάρης, μποροῦν νά μᾶς βοηθήσουν, ὅχι μόνο νά ξεπεράσουμε αὐτά τά προβλήματα ἀλλά ταυτόχρονα νά γίνουμε καλύτεροι σάν ἄνθρωποι καὶ νά ἔρθουμε πού κοντά ὁ ἔνας στόν ἄλλο, ὥστε νά ἀπολαύσουμε μιά ἀληθινά εύτυχισμένη ἔγγαμη ζωή.

Χρειάζεται δουλειά γιά ὅλο αὐτό. Χρειάζεται νά μάθουμε νά ἀνεκόμαστε καὶ νά προσπαθοῦμε νά καταλάβουμε καὶ νά μάθουμε ὁ ἔνας τόν ἄλλον. Χρειάζεται νά ἀγαπήσουμε μέ τόν τρόπο πού ὁ ἄλλος καταλαβαίνει πίν ἀγάπη μας. Τέλος, χρειάζεται νά συγχωροῦμε ὁ ἔνας τόν ἄλλον, ὥστε νά μποροῦμε νά συνεχίσουμε μαζί τόν κοινό μας δρόμο. Ἀν καταφέρουμε, ἐνῶ βλέποντας πίν ἀμαρτία καὶ τό ἐλάττωμα τοῦ ἄλλου, νά μποροῦμε νά τόν συγχωροῦμε καὶ νά περπατάμε μαζί, ἐπικοινωνώντας πίν ἀλήθεια μέ ἀγάπη, μιά λαμπρή πορεία περιμένει τόν γάμο μας! Τίν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὄποιος εὐχαρίστησε τόν ὁμιλητή, συνεχάρη τόν γονεῖς γιά πίν πληθωρική τους παρουσία καὶ ἔξέφρασε πίν εὐφρέσκειά του γιά τόν ἀποδοτικό τρόπο λειτουργίας τῶν ἐνοριακῶν Σχολῶν Γονέων. Ἀκολούθησε κοινό γεῦμα στούς φιλόξενους κάρους ἑστίαστης τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Μέ λαμπρότητα πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός τοῦ Βόλου πί μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς Πανσόφου, μέ τό συμμετοχή πλήθους πιστῶν, πού συνέρρευσαν γιά ν’ ἀποδώσουν πίν δόφειλόμενη τιμή στόν λαοφίλην Ἀγία της πρώτης Ἐκκλησίας τῶν ἀπινῶν εἰδωλολατρικῶν διωγμῶν. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἐπισερινό

χοροστάπος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, πλαισιωμένος ἀπό πλειάρδα Κληρικῶν μας, ἐνῶ τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ὁ ὄποιος στό τέλος τῆς Πανηγύρεως ἔξηρε πίν εὐλάβεια καὶ τό λειτουργικό ὑθος τῶν ἐνοριτῶν, «πού συγκροτοῦν μιά ζωντανή ἐνορία». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε πίν παρουσία νέων οἰκογενειῶν στόν πανήγυρη καὶ ἀνα-

φέρθηκε στόν ἀξία τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς ἐνορίας, «ὡς συνεκτικῶν στοιχείων γιά πίν κοινωνία μας στό δύσκολην ἐποχή μας, στόν πατρίδα μας καὶ στόν κόσμο». Ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε γιά πίν ἡραγικότητα τῶν ἡμέρων καὶ τίς σκληρές εἰδήσεις πού καταφέρανταν ἀπό διάφορα σημεία τῆς γῆς, ἐπισημαίνοντας ὅτι «οἱ ἄνθρωποι ὑπερβήκαμε τά ὄριά μας, κάναμε κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας μας καὶ δημιουργοῦμε συνθήκες καταστροφῆς γύρω μας. Ὅμως, zei Κύριος ὁ Θεός. Ὅσο δύπλουν πιστοί ἄνθρωποι, πού συνεχίζουν νά κρατοῦν ζωντανή πίν Ὁρθόδοξην πίστη μας, ὁ Ἐλλάδα μας θά παραμένει αὐτό πού πρέπει νά εἶναι γιά ὄλοκληρο τόν κόσμο: μιά πηγή φωτός καὶ ἐλπίδας».

ΛΑΜΠΡΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΣΤΗ Ν. ΙΩΝΙΑ

Στά χαρίσματα πίς συγχώρησης καὶ τῆς ταπείνωσης ἀναφέρθηκε στόν Θεῖο Λόγο, κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἐπισερινό, στόν Ἱ.

Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου στό Ν. Ιωνίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης

Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, μέ ἀφορμή τό μνήμη τοῦ Ἀγίου, πού σφράγισε μέ πίν παρουσία του τόν 206 αἰώνα, αὐτόν πού ἔκανε πίν ἀγάπη τρόπο ζωῆς καὶ ζωντανό παράδειγμα μίμησης, μέ τόν βίο του. Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στόν περιπετειῶδη πορεία τοῦ Ἐπισκόπου Πενταπόλεως Νεκταρίου, πού ἄν καὶ γνώρισε σφρεία συκοφαντιῶν καὶ διώξεων, ἔχοντας γνήσιο ὄρθδοξο φρόνημα, κατάφερε νά ἀντικρούσει πίν παγίδα νά παρασυρθεῖ σέ ἐναν ἀνισοῦ ἀγάνω μέ τό δυσφέμηση, τό μίσος καὶ πίν κακία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπουράμη-

σε, ἐπίσης, ὅτι ἡ πορεία ἑνός Ἐπισκόπου δείχνει τόν δρόμο τοῦ παραδείσου, πού γίνεται βίωμα στό ζωή του πιστοῦ, κάνοντας ταυτόχρονα τόν διαχωρισμό μέ πίν κόλαση, πού μπορεῖ νά βιώσουμε, ἀρνούμενοι πίν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιώτατου, ἐνῶ τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυκας. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ κ.

Ἰγνάτιος ἐγκατέστησε τόν νέον Προϊστάμενο τῆς ἐνορίας, π. Ιωάννη Σωτηρόπουλο, εἰς διαδοχήν τοῦ Ἀρχιμ. Σί-

μωνος Δερβίση, ὁ ὄποιος, μετά ἀπό ἔνα έτος εὐδοκίμου διακο-

νίας στόν ἐνορία, ἐπιστρέφει στόν τόπο τῆς καταγωγῆς του, τό Σούρπη, στόν ἐπαρχία Ἀλμυροῦ, ὅπου τά προηγούμενα χρόνια ἐργάστηκε θεοφιλῶς, κερδίζοντας τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τόν π. Σίμωνα γιά δόσι μέχρι σήμερα προσέφερε καὶ εὐχίζηκε στόν διάδοχό του καλή διακονία ὑπό τό σκέπη καὶ πίν εὐλογία τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου.

ΠΛΗΘΟΣ ΠΙΣΤΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΑΝΔΡΕΑ ΦΥΤΟΚΟΥ

Συγκινητική ἦταν ἡ προσέλευση τῶν πιστῶν (29/11) στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἐπισερινό πού τελέστηκε στόν Ἀγίο Ανδρέα Φυτόκου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

‘Ο Σεβασμιώτατος, ἀναφέρομενος στόν βίο τοῦ Πρωτοκλήπου Ἀπόστολου, ἔστειλε μήνυμα ἐνόπιτας καὶ ἀλληλεγγύης. ‘Οπως σπειώσε, «ὑπῆρξε ἀπό τούς πρώτους Μαθητές πού ὁ Κύριος κάλεσε κοντά Του, προκειμένου νά συγκρότησουν αὐτούς, πού στή συνέχεια θά ἀναλάμβαναν τό μεγάλο ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἐγκαθίδρυσεως

τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο... Αὐτό χαρακτηρίζει καὶ τόν Ἀπόστολο Ἀνδρέα καὶ ὄλους τούς Ἀποστόλους. ‘Οτι εἶχαν συνείδηση, μετά πίν Πεντηκοστή, ὅτι ὁ Χριστός ἤρθε γιά νά σώσει ὄλους τούς ἀνθρώπους μηδενός ἔξαιρουμένου. ‘Απέκτησαν μά οἰκουμενική συνείδηση, ἀντελήφθησαν ὅτι δέν ἔπρεπε νά περιοριστοῦν στά ὄρια τῆς Ιουδαίας οὔτε τοῦ Ἐβραϊκοῦ ἔθνους, ἀλλά ἔπρεπε νά φέρουν τό μήνυμα τῆς χαρᾶς ὅτι ὁ Θεός ἤρθε κι ἔφερε καὶ πάλι στούς ἀνθρώπους τή δυνατότητα νά κληρονομήσουν τόν Παράδεισο». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ἐνῶ τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Δημητρίου, Ἱεροκήρυκας.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

Έκοιμηθη τό Σάββατο 11/11, σε ήλικια 77 ετῶν, ό èκλεκτός èφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Πινακατῶν π. Νικόλαος Παντελῆς. Ο èκλιπών Ἱερεύς γεννήθηκε στις Πινακάτες τό 1940 καὶ èποφοίτησε ἀπό το τότε Ἑκκλησιαστικό Γυμνάσιο Βόλου. Ἡ-

ταν èγγαμος, πατέρας τεσσάρων παιδιῶν καὶ παππούς èννέα èγγονῶν καὶ δύο δι-σέγονων. Τό 1976 κειροτονήθηκε Διά-κονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπό τόν ἀείμνυ-στο τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάστος Ἑλλάδος Χριστόδουλο. Τούς πρώτους ἐπτά μῆνες τῆς ἱερωσύνης του ὑπηρέπτησε ὡς èφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Βυζίτσος καὶ στό συνέχεια τοποθετήθηκε στόν γενέ-τειρά του, τίς Πινακάτες, ὅπου διηκόνησε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, μέ ἀπλότητα καὶ συνέπεια, κερδίζοντας τόν ἀγάπη καὶ τόν σεβασμό τῶν èνοριτῶν καὶ τῶν συνεφημερίων του. Ἡ ἔξοδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Νικολάου τελέστηκε τόν Κυριακή 12/11 στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου Πινακατῶν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσίᾳ πλήθους Κλη-ρικῶν καὶ ὀλόκληρης τῆς τοπικῆς κοινόπτας, ὁ ὅποια μέ πληθωρικό τρόπο ἐξέφρασε τήν εὐγένωμοσύνη της πρός τόν κεκοιμημένο ποι-μένα της. Ο Σεβασμιώτατος, στό συγκινητική ὄμιλία του, ἐξῆρε τό ἥθος, τήν εὐγένεια, τήν συνέπεια καὶ τήν ἀφιέρωση τοῦ èκλιπόντος ἱερέως στό ἔργο του, γεγονός πού τόν καταξίωσε στό συνείδηση τοῦ λαοῦ καὶ ὅλης τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΤΡΥΦΩΝ ΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σέ μια σεμνή èκδήλωση, πού πραγματοποιήθηκε (22/11) στόν κατάμεστο αῖθουσα τῆς Λαικῆς Βιβλιοθήκης, ὁ Θρησκευτικοφιλολογικός Σύλλογος Βόλου «ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ» τίμησε τόν ἀείμνηστο Πρωτοψάλτη καὶ Δά-σκαλο τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης Τρύφωνα Γερόπουλο. Τίνè èκδήλωση ἀνοίξε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Εύσταθιος Γραμμένος, ὁ ὅποιος ἀναφέρθηκε στό ζωή καὶ τό ἔργο τοῦ Τρύφωνα Γερόπουλου, πού γεννήθηκε τό 1914 στόν Ἀγριά καὶ ὑπηρέπτησε ὡς Ἱεροψάλτης στούς Ιερούς Ναούς Ἀγίου Γε-ωργίου Βόλου, Εισοδίων τῆς Θεοτόκου Ἀνω Βόλου, Ἀγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ καὶ Ἀγίου Γεωργίου Ἀγριᾶς. Διακρίθηκε ὡς ἐξαιρετικός δάσκα-λος, ὑμνογράφος καὶ μελουργός, κυρίως, ὅμως, γιά τή βαθεία του εὐσέβεια, μέ τήν ὅποια ὑπηρέπτησε τήν Ψαλτική τέχνη. Μελοποίησε Ἀκολουθίες Ἀ-γίων, Τρισάγια, Χερουβικά, Λειτουργικά, «Ἄξιόν ἐστι», Κοινωνικά κ.α. Ἀ-κολούθησε ἀπόδοση μελουργημάτων του ἀπό κλιμάκιο μαθητῶν του, ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Ἀρχοντος Μουσικοδιδασκάλου τῆς Μ.τ.Χ.Ε. Κυριαζῆ Νι-κολέρη. Τίνè èκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὅποιος ἐξῆρε τό νεανικό τής ἡλικίας τοῦ Τρύφωνα Γερόπουλου, ὅταν ἀνέ-λαβε Ἱεροφαλτικές εὐθύνες, πού ἦταν καρπός ἔμπνευσης, πού ἔλαβε ἀπό τόν Ἱεροψάλτη πατέρα του. Ἀναφέρθηκε στόν èγγενή εὐλάβεια καὶ σεμνό-τητα τοῦ ίμπειρης καὶ στόν ὑπευθυνότητα πού ἐπέδειξε γιά τή διδασκαλία τῆς Ψαλτικῆς στά νέα παιδιά. Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε, ἐπίστη, τήν ἀγάπη καὶ τό μεράκι τοῦ Τρύφωνα Γερόπουλου γιά τή μουσική, πού φαίνεται ἀπό τό πλήθος τῶν πρωτότυπων μελουργημάτων του καὶ τήν τόλμη πού ἐπέδειξε στό δημιουργία τους. Τέλος, ἀναφέρθηκε στόν ίδιότητα τοῦ Δασκάλου, πού καρακτήριζε τόν Τρύφωνα Γερόπουλο, τήν ὅποια διακόνησε μέ τέτοιο τρό-πο, ὥστε νά μαρτυροῦν γι' αύτήν οί èκλεκτοί μαθητές του.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ Ι.Μ.Δ. ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στής 18/11 ὁ Παραδοσιακή Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πραγ-ματοποίησε μία ίδιαίτερα èπιτυχημένη èμφάνιση στό Μέγαρο Μουσικῆς Θεσσαλονίκης, στό πλαίσιο τής 8ης Πανελλήνιας Συνάντησης Χορωδιῶν καὶ Φιλαρμονικῶν. Ἡ Χορωδία, ἀν καὶ νεοσύστατη, ἐκπροσώπησε èπάξια τήν Τοπική μας Ἑκκλησία σέ μια διοργάνωση πολύ ὑψηλῶν ἀπαιτήσεων, ὅπου συμμετεῖχαν 55 χορωδιακά καὶ ὄρχη-στρικά σύνολα ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα ἀλλά καὶ ἀπό τήν Αίγυπτο, τό Ἀζερμπαϊτζάν, τήν Π.Γ.Δ.Μ. Ἡ παρουσία τῶν 60 χορωδῶν μας καταχειροκροτήθηκε, μέ μεγάλο èνθουσια-σμό, ἀπό τό κοινό καὶ ἀπέσπασε πολύ κολα-κευτικά σχόλια ὡς ἔνα

πολλά ὑποσχόμενο παραδοσιακό σύνολο. Ἡ διοργάνωση ἦταν ἄρτια ἀπό κάθε ἀποψη, ἐνώ στό τέλος ἐπιδόθηκε στόν Χορωδία Τιμητική Πλα-κέτα καὶ Ἐπαινος. Καθοριστική σημασία γιά τήν τόσο σημαντική καὶ èπιτυχημένη παρουσία ἦταν καὶ η Μουσική Συνοδεία τῶν ἀξιόλογων, γνωστῶν καὶ ἀγαπητῶν Μουσικῶν τῆς πόλης τοῦ Βόλου, Θανάση Δραγά-νη στό λαοῦτο καὶ Ζήση Γεωργαλιού στό κανονάκι. Πολλά συγχαρητήρια ἀξίζουν τόσο στούς Χορωδούς, πού δίνουν τόν καλύτερο τους ἕαυτο, ἐνισχύοντας τά σταθερά βίματα αύτής της Χορωδίας, ὅσο στόν Μαέστρο τους, Μαριάννα Σαμαρτζῆ, στήν Ι.Μ.Δ καὶ ίδιαίτερα στόν Σεβ. Ποιμενάρ-χη μας κ. Ἰγνάτιο, πού σπρίζει καὶ ἐνισχύει, μέ ίδιαίτερη φροντίδα καὶ αύτή τή δράση πολιτισμοῦ, σέ τόσο δύσκολες èποχές.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ 6ου ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Ν. ΙΩΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΟ

Μέ πολλή χαρά καὶ πατρική ἀγάπη ὑπόδεχθηκε (28/11) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, πενήντα (50) μαθητές τῆς Στ΄ τάξης τοῦ δου Δημοτικοῦ Σχο-λείου Ν. Ιωνίας, οἱ ὅποιοι τόν èπισκέφθηκαν στό πλαίσιο τοῦ μαθήματος Πολιτικῆς Αγωγῆς. Τούς μαθητές συνόδευαν ἡ Διευ-

θύντρια τοῦ Σχολείου κ. Ἀγάπη Ξανθοπούλου καὶ οἱ Δάσκαλοι κ.κ. Αναστάσιος Κανελλόπουλος, Γεώργιος Σκούρας καὶ Γεράσιμος Τσιμπούλης. Τά παιδιά ὑπέβαλαν ἐρώτησης στόν Σεβασμιώ-τατο, ὑπό μορφή συνεντεύξεως, σχετικά μέ τή θέση τῆς Ἑκκλη-σίας στό σύγχρονο Ἑλληνικό Κράτος, τό κοινωνικό Της ἔργο καὶ πώς μποροῦν νά βοηθήσουν τά ίδια σ' αύτό, τήν ὑποχρέωσεις τοῦ Ἑπισκόπου, πήνα προσωπική του διαδρομή στόν èκκλησιαστι-κό κώρῳ, τό ἔργο πού ἔχει èπιτελεστεῖ, κατά πήνα Ἀρχιερατική του διακονία στόν Μητρόπολή μας καὶ τήν δυνατότητας πού συνάντησε καὶ συναντᾶ, καὶ κατέληξαν ρωτώντας σχετικά μέ τή πνεύμα τῶν Χριστουγέννων καὶ πήνα μορφή τοῦ Ἀν Βασίλη. Ἡ συνέντευξη θά δημοσιευτεῖ προσεχώς σέ ειδική èκδοση τοῦ σχολείου. Ὁ Σε-βασμιώτατος προσέφερε στούς μαθητές ὡς εύλογία μία Καινή Διαθήκη στό δημοτική, καπηλητική βοηθήματα καὶ ἔνα dvd μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ γιά παιδιά.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΛΑΝΑ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Μέ ίδιαίτερη συγκίνηση, ό ιερός Κληρος και ό λαός της ένορίας του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου, μέ έπικεφαλής τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ιγνάπιο, ύποδέχθηκαν (28/11) την Τιμία Κάρα του Αγίου Νικολάου του Πλανᾶ, προερχόμενη από τόν Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Κυνηγού, της οδού Βουλιαγμένης των Αθηνών, την οποία κόμισε ό έφημέριος του Ναού Αρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαδάκης. Μετά την επίσημη υποδοχή στά πρόπυλα τού Ναού, άκολούθησε ό Εσπερινός, χοροστατούντος τού Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ιγνατίου, στό τέλος τού όποιου τόν λόγο έλαβε ό Προϊστάμενος τού Ναού Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, ό όποιος έξέφρασε τή χαρά και τή συγκίνηση σύλλων για τήν εύλογην έλευση στόν πόλη μας τού Ιερού Λειψάνου «ένος έκ τῶν μεγαλύτερων Αγίων τού 20οῦ αἰώνος». Στή συνέχεια, τόν λόγο έλαβε ό π. Σεβαστιανός Σωμαδάκης, πού χαρακτήρισε τόν Αγιο Νικόλαο Πλανᾶ «έναν άκεραιο και άγιο άνθρωπο σε σύλλητα τής ζωῆς του, ως πρόσωπο στήν προσωπική του ζωή, ως έγγαμο Κληρικό, πού ύπηρε τό Θυσιαστήριο γιά μισό περίπου αιώνα... Υπήρχε ένας μεγάλος άγωνιστης μέσα στή μεγαλούπολη της Αθήνας, ύπηρχε άπλους, άνεξίκακος, άφαντης και άστομος, στά μάτια τῶν άνθρωπων, όμως, στά μάτια τού Θεού πολύ σημαντικός, διότι ο ιερατικός του ζῆλος προπορεύθηταν στή ζωή του και τόν καθιστούσε άκολούραστο έργατο τού Θυσιαστήριου, θαυματουργό και έν ζωῇ και μετά τήν κοίμηση του». Ακολούθησε ό άντιφώνηση τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου, ό όποιος έξέφρασε τή χαρά του για τήν έλευση τού Ιερού Λειψάνου, έναν άνεμνήσθη παιδικῶν του έμπειρων, πού τόν συνδέουν μέ τόν Αγιο Νικόλαο και τήν ένορία τού Αγίου Ιωάννου. Ο Σεβασμιώτατος έξηρε τήν άπλοτη τού Αγίου, «πού συνιστά θείκη ιδιότητα. Ο Αγιος ήξερε μέ άπλοτη τόν Θεό και τίποτα άλλο και άφιερώθηκε έξ άλοκλήρου στήν Εκκλησία και στή Λατρεία τού Θεού. Πρέπει άλλοι μας νά ξουμε συνειδηση ότι ο λαός μας γνωρίζει έάν ο Ιερέας του, ο Επίσκοπός του λειτουργούν αύθεντικά. Έτσι λειτουργούσε ο Αγιος και γνώρισε τήν άναγνώριση τού λαού και τήν εύφρεσκεια τού Θεού». Η Τιμία Κάρα τού Αγίου Νικολάου Πλανᾶ παρέμεινε, πρός προσκύνηση, στό Μητροπολιτικό μας Ναό έως τήν Κυριακή 3/12.

ΜΕΓΑΛΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΣΤΗ Ν. ΙΩΝΙΑ

Τή σημασία τής παρουσίας τῶν Αγίων στήν ζωή μας, τούς όποιους χαρακτήρισε καρπούς τού Αγίου Πνεύματος, ύπογράμμισε στό κήρυγμά του ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάπιος, στόν Μέγα Εσπερινό τής Αγίας Βαρβάρας και τού Όσιου Ιωάννου τού Δαμασκηνού (3/122). Στόν κατάμεστο Ι. Ναό τής Αγίας Βαρβάρας στή Ν. Ιωνία ό κ. Ιγνάπιος άναφέρθηκε στούς βίους τριῶν Αγίων πού μαρτύρησαν γιά τή δόξα τού Κυρίου σέ τρεις διαφορετικές περιόδους τής ιστορίας και σφράγισαν διαχρονικά τήν Εκκλησία. Ο λόγος για τήν Αγία Βαρβάρα, πού μαρτύρησε από τά χέρια τού ίδιου της τού πατέρα, τόν Ζο αι., για τόν Όσιο Ιωάννη τόν Δαμασκηνό, πεντακόσια και πλέον χρόνια μετά, γόνο έπιφανούς οικογένειας, πού έπλεξε τόν μοναχικό χιώνα, και τόν Αγιο Σεραφείμ, Επίσκοπο Φαναρίου, πού μαρτύρησε γιά τού Χριστού τήν πίστη τήν Αγία, τό 1700 στή Θεσσαλία. Όπως σημείωσε, «διαχρονικά ή άγιοτη πρώταται μέσα στήν Εκκλησία, στήν πίστη και στήν παράδοση μας. Καί καλούμεθα, άντλωντας δύναμη από αύτη, νά τιμούμε τούς Αγίους μέ τήν παρουσία μας, τούς ψυμόνους, τή λατρεία και τή Θεία Λειτουργία. Οι Αγιοι είχαν ένα κοινό: άγαπησαν τόν άλπιθινό Θεό, άφιέρωσαν τήν ζωή τους στόν Χριστό και έδωσαν τόν έαυτό τους στό θέλημα τού Θεού. Έζησαν «κατά φύση», γιατί ό άνθρωπος είναι πλασμένος «κατ' είκονα και θόμοιωσθ Θεού» και αύτοί έπλεξαν νά άκολουθίσουν αύτόν άκριβως τόν δρόμο, νά θομοίσουν στόν Θεό. Άκουσαν τόν Κύριο νά τούς λέγει: «έλατε νά γίνετε Αγιοι όπως κι έγω Αγιος είμαι». Άκολούθησαν τόν δρόμο αύτῶν πού προηγήθησαν κι έδωσαν όλο τούς τό είναι στόν Θεό και έζησαν μέσα στήν κοινωνία μέ τόν Θεό. Ξεχάλλου», όπως ύπογράμμισε ό Σεβασμιώτατος, «οι Αγιοι άνηκουν στήν άνθρωπότητα και ύπηρχαν άνθρωποι σάν άλλους έμας και άνηκουν σέ μᾶς, γιατί άκριβως έζησαν πόσο δύσκολο είναι νά άκολουθίσει κανείς αύτόν τόν δρόμο κι έχουν φιλανθρωπία, καλοσύνη, έχουν συμπάθεια σέ μᾶς, μᾶς συντρέχουν και δέχονται τής προσευχές μας... Οι άνθρωποι πού τής άρθολογης σκέψης δέν μπορούν νά πιστέψουν στά μάτια τους ότι είναι έκαπομμύρια οι άνθρωποι πού προστρέχουν στούς σημερινούς Αγίους, γιά νά πάρουν χάρη από τά Αγία Λειψάνα και τής Εικόνες τους». Ανήμερα τής έορτής τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Τόν Θεϊο Λόγο κήρυξε ό Αρχιμ. Επιφάνιος Δημητρίου, Ιεροκήρυκας.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ (Μύσται διαιωνίων ίδανικῶν)

Πρωτοπρεσβυτέρου Ιωάννου Σερεγγέλα

Τό έθνος μας φημίζεται γιά τής άνακαλύψεις του στόν χώρο τῶν ίδεων. Φημίζεται, έπιστης, γιά τό πλῆθος τῶν μεγάλων άνθρωπων άναστημάτων πού κάρισε στόν κόσμο. Τά μεγάλα άναστηματα και οι καθοριστικές γιά τήν άνθρωπότητα ίδεες δίνουν στήν Ελλάδα τόν καρακτηρισμό τής πηγής τού πολιτισμού.

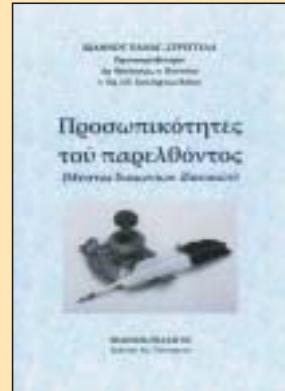
Αύτη ή βασική ίδεολογική γραμμή άθησε τόν Πρωτοπρεσβύτερο π. Ιωάννη Π. Σερεγγέλα, τέως έφημέριο τού Ι.Ν. Αναλήψεως Βόλου, δρα Θεολογίας και Πτυχιούχο Παντείου, νά γράψει ένα άξιοπρόσεκτο πόνυμα γιά προσωπικότητες τού παρελθόντος, κληρικούς και λαϊκούς, πού έδρασαν στή Μητρόπολη Δημητριάδος και στόν εύρυτερο θεσσαλικό χώρο, είτε ως Μητροπο-

λίτες είτε ως έξέχοντες λαϊκοί.

Δωρόθεος Σχολάριος, Πολύκαρπος Συνοδινός, Ιεζεκιήλ Βελανίδιώπης, Πολύκαρπος Ζάχος, Γεώργιος Ζηκίδης, Απόστολος Παπαδόπουλος, Ιωάννης Φραγκούλας είναι οι προσωπικότητες, μέ τής οποίες άσχολεῖται ό π. Ιωάννης στό πόνημά του, μέ τή δράση τους, τά έργα τους, τήν προσφορά τους στήν Εκκλησία, στήν κοινωνία, στήν πατρίδα. Παράλληλα, παραθέτει πληθώς πληροφοριών, σχετικών μέ τήν περιοχή τής Μαγνησίας, κυρίως, και τής Λαρίσης. Έντυπωσιακά και ένδιαφέροντα, έπιστης, και όσα άναφέρει γιά τήν οικογένεια Παπανδρέου και τήν Εκκλησία.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τό βιβλίο τυπώθηκε από τής ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΛΑΣΓΟΣ και διατίθεται από τό βιβλιοπωλείο ΛΥΧΝΟΣ τής Ιεράς μας Μητροπόλεως (24210-32916).

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Μέ πάν δέουσα λαμπρότητα ὁ Βόλος τίμησε τὸν Πολιούχο του "Άγιο Νικόλαο, τὸν Άγιο τῶν θαλασσῶν καὶ προστάτη τῶν ναυτικῶν μας, μὲ ἐπίκεντρο τοῦ ἔορτασμοῦ τὸν πάνσεπτο καὶ περικαλλῆ Μητροπολιτικό του Ναού. Στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσίᾳ πλειάδος Κληρικῶν μας καὶ μεγάλου πλήθους πιστῶν, ποὺ συνέρρευσαν, παρὰ τὸ δριμὺ ψύχος, γιά νά προσκυνήσουν τὸν ἵερα Εἰκόνα καὶ τὸ ἵερο Λείψανο τοῦ Ἅγιου Νικολάου. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι ὁ μέγας θησαυρός τῆς Μητροπόλεως μας, ἀφοῦ τὸ ἵερο του Λείψανο εἶναι ἀνάμεσά μας. Ὁ ύμνωδός ἀποδίδει πάν τι μᾶς στὸν Ἅγιο ὡς νίκη τοῦ λαοῦ, ποὺ εἶναι μία μεγάλη ἀλήθεια, ποὺ διασώζει πάν τὸν οὐσία τῆς πίστεως μας. Ὁ Ἅγιος ἀναδείχθηκε μέσα ἀπό τὸν λαό τοῦ Θεοῦ καὶ ἐφαρμόζει τὸ Εὐαγγέλιο στὴν ζωὴν του, μέ αποτέλεσμα νά ἐκτιμηθεὶ ἀπό ὅλους καὶ νά καταστεῖ Ἐπίσκοπος στὰ Μύρα τῆς Λυκίας». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στὸν αἵρεσην τοῦ Ἄρειου, ποὺ ἐμφανίστηκε μετά τούς διωγμούς, «ὡς διαιρετική ἐνέργεια τοῦ διαβόλου καὶ ἀντιμετωπίστηκε στὸν Α' Οἰκουμενική Σύνodo, πρωταγωνιστής τῆς ὅποιας ἀναδείχθηκε ὁ Ἅγιος Νικόλαος... Ὡς Ἐπίσκοπος, ὁ Ἅγιος γίνεται πρότυπο στὰ ἔργα τῆς ἀγάπης... Τελώντας τὸν Εὐχαριστία, ἔχει πλήρη συνέδιον ὅτι τελεῖ ἔργο τοῦ λαοῦ, τῆς ἐκκλησιοστικῆς κοινότητας, ἔνα ἔργο ποὺ καλούμαστε νά ζοῦμε σε κάθε Θεία Λειτουργία...». Σέ ἄλλο σημεῖο, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας παρατίρησε ὅτι «ὁ Ἅγιος, σέ μία ἐποχή βίᾳ, ἀντιτάσσει τὸ χάρισμα τῆς πραότητας καὶ τῆς εἰρήνης. Ἀκολουθεῖ πορεία ἀσκητική καὶ ἀπαντᾶ στὸν ἀπλοτύπιο τῆς ἐποχῆς του μέ τὸν ἐγκράτεια του καὶ γίνεται αὐθεντικό παράδειγμα πρὸς μίμησην. Ἀγωνίζεται γιά τὴν ἐπικράτηση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Αὐτός εἶναι ὁ Ἅγιος μας καὶ δική μας ἡ νίκη, γιατί ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἀνήκει σε ὅλους, ὅπως καὶ ὁ κάθε Ἅγιος». Ἀνήμερα τῆς ἔορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἰερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνάτιου, παρουσίᾳ τῶν Ἄρχων καὶ πλήθους εύσεβοῦς λαοῦ. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἅρχιμ. Δαμασκηνός Κιμένης. Ἀκολούθησε ἡ διτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἅγιου Νικολάου καὶ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Βηματαρίστης στούς δρόμους τῆς πόλης, μέ κατάληξη τὴν παραδία, ὅπου τελέστηκε δέοντος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος ἀπούθυντε τὸν καθιερωμένο ἔօρτιο χαιρετισμό. Ὁ κ. Ἰγνάτιος τόνισε ὅτι «ἡ γιορτή αὕτη εἶναι πρόσκληση γιά μία ἀναμέτρηση μὲ τὸν Ἅγιο Νικόλαο, γιά τὴν ἀξιολογίσουμε τὸν πραγματικότητα τοῦ ἔαυτοῦ μας» τὴν ἀναμετρηθοῦμε μὲ τὸν πίστην, γιά νά δοῦμε τὸ μέγεθος τῆς δικῆς μας πίστης τὴν ἀναμετρηθοῦμε μὲ τὸν ἀγιότητα καὶ τὸν πραότητα του, γιά νά δοῦμε τὸ μέγεθος τῆς δικῆς μας πίστης τὴν ἀναμετρηθοῦμε μὲ τὸν πραότητα του, γιά νά δοῦμε τὸν ἀπαρνηθήκαμε τὸν αὐταρέσκεια καὶ τὸν ἀπλοτύπιο τῆς ἐποχῆς μας... Ὁ Ἅγιος μας εἶναι σήμερα τόσο ἐπίκαιρος ὅσο ποτέ, γιατί ζοῦμε σε μία ἐποχή, ὅπου συχνά κάνεται νά πίστη στὸ Θεό καὶ, κατά συνέπεια, καὶ στούς ἀνθρώπους. Κυριαρχεῖ τὸν ἀπομικότητα καὶ τὸν περιφρόνησην τοῦ συνόλου. Ἐπερπει νά ἔρθει ἡ κρίση γιά νά μάθουμε νά μοιραζόμαστε. Σπήν ἐποχή μας ἡ τρομοκρατία κυριαρχεῖ στὸν κόσμο καὶ ἀναζητοῦμε ἐναγωνίσις τὴν εἰρήνην. Ὁ Ἅγιος μας δείχνει τί σημαίνει ταπεινή ἀγάπη, προσφορά καὶ θυσία. Γ' αὐτό, ἐλάτε νά ξεφύγουμε ἀπό τὰ πρόσκαιρα, τοὺς ἐφίμερους φωτισμούς καὶ νά μάθουμε τὶ σημαίνει ἀληθινή καὶ οὐσιαστική ζωὴ, ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό καὶ στοὺς ἀνθρώπους, ἐλευθερία, μέσα ἀπό τὴν μετάνοια, ἀγάπη καὶ προσφορά. Μᾶς προτρέπει νά γιορτάσουμε ἀληθινά Χριστούγεννα, νά συναντήσουμε τὸν Χριστό στὸ πρόσωπο τοῦ ἀναγκεμένου, τοῦ ἔνονου, τοῦ φτωχοῦ, τοῦ ἄλλου, διαμορφώνοντας μία κοινωνία ἐνόπιτας, κατά τὸ πρότυπο τῆς Ἐκκλησίας μας..».

Ἄντιαιρετικά

ΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ-ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ.
ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ
(Τοτεμισμός-Φετιχισμός)

1. Παγανισμός: Ἡ λέξη προέρχεται ἀπό τὴν λατινική λέξη Paganus, ποὺ σημαίνει χωρικός. Ἐτσι ὄνομάζεται γενικά ἡ θρησκεία τῶν ἀρχαίων καὶ πρωτόγονων λαῶν, ποὺ εἶχε ὡς περιεκόμενο τὸν λατρεία τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης, τὸν ἔορτασμό μὲ τελετές τῶν δυνάμεων τῆς φύσης, τά zῷα (τοτέμ), τοὺς συμβολισμούς τοῦ κύκλου μὲ τὰ zῷα (ἀστρολογία). Ὁ Παγανισμός εἶναι ἔνα πανάρχαιο θρησκευτικό φαινόμενο, τό ὅποιο ἔχει καθαρά εἰδωλολατρική βάση, διαφορετική σὲ κάθε λαό, ἀνάλογα μὲ τὶς θρησκευτικές καὶ λατρευτικές του παραδόσεις. Οἱ rίζες του ἐκτείνονται ἀπό τὸ φιλοσοφικό καὶ θρησκευτικὸ σύστημα τοῦ Πανθεϊσμοῦ, τό ὅποιο ἀφνεῖται τὸν ὑπαρχήν του ἐνός προσωπικοῦ Θεοῦ καὶ ταυτίζει τὸ Θεό μέ τὸν κόσμο, καὶ φθάνει μέχρι τὸν Τοτεμισμό καὶ Φετιχισμό. Μέ πάν ἐπικράτηση τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, περιορίστηκε σε ἀγροτικές περιοχές καὶ χωριά, ὅπου οἱ ἀνθρώποι δέν ἔχουν μορφωθεῖ.

2. Νεοπαγανισμός: Εἶναι ἔνα σύγχρονο, παγκόσμιο συγκροτιστικό κίνημα, ποὺ ἔχει παρουσιασθεῖ, λόγω τῆς σύγχυσης, τοῦ πνευματικοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ καὶ τῆς ἀβεβαιότητας ποὺ ἐπικρατεῖ, τό ὅποιο ἀγωνίζεται γιά τὴν ἀναβίωση καὶ ἐπικράτηση προχριστιανικῶν, εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν καὶ λατρειῶν ἀρχαίων λαῶν. Ἔχει ὡς βασικό χαρακτηριστικό τὸν θρησκευτικὸ Συγκροτισμό, δηλ. τὸ συνένωστον διάφορων θρησκευτικῶν διδασκαλίῶν καὶ πίστεων, ὅπως συνέβαινε στὸν Κρήτη, ποὺ ἔταν τό πέρασμα πολλῶν λαῶν. Ὁ Νεοπαγανι-

σμός (ἢ νεοειδωλολατρία) ἔχει τὶς rίζες του στὸ φιλοσοφικό-θεολογικὸ σύστημα τῆς Θεοσοφίας, τό ὅποιο ταυτίζει τὸν Θεό μέ τὸν ἀνθρώπο- -ιδια ούσια- ὅποτε Θεός καὶ ἀνθρώπου, μποροῦν νά γνωριστοῦν...

3. Φυσιολατρικές Θρησκείες: Εἶται ὀνομάζονται πανάρχαιες θρησκείες λαῶν σὲ πρωτόγονη κατάσταση (Τοτεμισμός-Φετιχισμός), οἱ ὅποιοι θεοποιοῦνται τὴν φύση καὶ θεωροῦν τὴν φύση καὶ θεωροῦν τὸν Θεό καὶ στούς ἀνθρώπους, ἐλευθερία, μέσα ἀπό τὴν μετάνοια, ἀγάπη καὶ προσφορά. Μᾶς προτρέπει νά γιορτάσουμε ἀληθινά Χριστούγεννα, νά συναντήσουμε τὸν Χριστό στὸ πρόσωπο τοῦ ἀναγκεμένου, τοῦ ἔνονου, τοῦ φτωχοῦ, τοῦ ἄλλου, διαμορφώνοντας μία κοινωνία ἐνόπιτας, κατά τὸ πρότυπο τῆς Εκκλησίας μας..».

a. Τοτεμισμός: Εἶναι θρησκεία πρωτόγονων λαῶν, ποὺ θεοποιεῖ τὰ zῷα καὶ τὰ φυσικά φαινόμενα, καὶ πιστεύει ὅτι αὐτά κρύβουν ὑπερφυσικές δυνάμεις. Ἡ ἀναπαράσταση αὐτῶν τῶν θεοποιημένων zῷων, φυτῶν, ἀστερισμῶν, ἀντικείμενων τὴν φυσικῶν φαινομένων ὀνομάζεται τοτέμ -λέξη ἱθαγενῶν B. Ἀμερικῆς- καὶ εἶναι σύμβολο, ποὺ προστατεύει τὰ zῷα τοῦ πιστοῦ. Οἱ πρωτόγονοι ἀνθρώποι πιστεύουν ὅτι τὸ τοτέμ συγγενεύει μυστηριακά μὲ ἄτομο τὸ ἄτομα τὰ ὄποια καὶ προστατεύει. Ἐπίσης, ὅτι τὸ τοτέμ ἔταν πρόγονος καὶ γενάρχης τους καὶ γιά τὸν λόγο αὐτό ἔταν καὶ Θεός προστάτης τῆς φυλῆς. Κάθε φυλή εἶχε τὸ δικό της τοτέμ, τὸν δικό της δημιουργό Θεό, φύλακα καὶ προστάτη.

b. Φετιχισμός: Εἶναι μία θρησκευτική ἀντίληψη καὶ πίστη ὅτι ὑπάρχουν ἀντικείμενα μὲ μαγικές ιδιότητες, ποὺ προστατεύουν τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἀπομακρύνουν τὸ κακό. Τὰ ἀντικείμενα αὗτά ὀνομάζονται φετίχ -λέξη γαλλική- καὶ πιστεύεται, ὅτι μέσα σ' αὐτά κατοικοῦν ὑπερφυσικά πνεύματα. Γιά τὸν λόγο αὐτό οἱ πρωτόγονοι τὰ zῷα τὰ πιμοῦσαν καὶ πίστευαν ὅτι τοὺς φέρονταν τύχη. Μέ τὸ σύγχρονη ἔννοια, φετιχισμός εἶναι ὁ ὑπερβολικός θαυμασμός, ποὺ φθάνει στὸ ἐπίπεδο ἄκριτης λατρείας γιά πρόσωπο ἢ πράγμα καὶ καταλήγει νά γίνει δεισιδαιμονία, πλάνη, ἀπάτη.

· Ἀπό ὅλες τὶς πλάνες ἀπάλλαξε τὸν κόσμο ὁ Θεάνθρωπος · Ἰησοῦς Χριστός μὲ τὴ διδασκαλία Του καὶ τὸν ὁδόνγος ἀπό τὸ ζοφερό σκοτάδι στὸ ἀληθινό φῶς τῆς ζωῆς (Ιω. 8, 12, 12, 46), στὸν ἀληθινή χαρά καὶ στὴ σωτηρία. •

· Αρχιμ. Αθανάσιος Κολλᾶς, Ιεροκήρυξ, τ. Καθηνηπότης

**Μέσα στούς κάδους τῶν ἀπορριμμάτων,
μετά τὰ Χριστούγεννα, φαίνεται τό στύγμα
τῆς ἐποχῆς, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἥθους μας!**

Τά Χριστούγεννα τῶν σκουπιδιῶν

Xριστούγεννα! Γιορτή τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ. «Μυστήριον ξένον» ἔται καταναλωτικό ἀγάθο; Ὁμέρα σωτηρίας ἀνατέλλει γιά τὸν ἄνθρωπο δόλοκληρο ἢ μόνο γιά τὸ πορτοφόλι του;

Τά γήινα Χριστούγεννα ξεκίνησαν ἀπό καιρό. Τά βλέπουμε παντοῦ, τά μυριζόμαστε, τά γευόμαστε, μᾶς ἀγκώνουν, μᾶς προβληματίζουν, ἵσως καὶ νά μᾶς φοβίζουν. Πῶς εἶναι τά φετινά Χριστούγεννα; Ἐχουν χαρά ἢ ἔχουν πόνο; Βλέπουμε πρόσωπα γνωστά, ἀλλ' αὐτά τά πρόσωπα ἔξακολουθοῦν νά εἶναι ἀγαπημένα; Δαγκώνει ἡ μοναξιά φέτος τὸν ψυχή μας; Χαρόμαστε ἢ πονᾶμε, γιατί δέν ἔχουμε πολλά γιά νά χαροῦμε; Ἐχουν φῶς τά Χριστούγεννα φέτος; Αὐτό τό φῶς εἶναι ἐσωτερικό ἢ μόνον ἐξωτερικό; Οἱ πόλεις μακιγιαρίστικαν καὶ πάλι. Σκουπίστικαν, στολίστικαν, φωτίστικαν, ἔσποσαν «χριστουγεννιάτικα» χωριά, παίζουν μουσικές, θά μοιράσουν γλυκά καὶ τρόφιμα στούς φτωχούς, θ' ἀνέβουν τά νούμερα στίς συγαριές. Μετά; Μετά θά κλείσουν ὅλα. Ἡ παράσταση τελείωσε! Μετά ἡ πόλη θά μοι-

έκτος ἀπό πολλά σκουπίδια καὶ ἀπό παραπανίσια κιλά, ἀφίνουν πίσω τους καὶ ἔνα ἐσωτερικό κενό, ἔνα ἀπροσδιόριστο πνευματικό βάρος, μιὰ μυστικὴ καὶ ἐνοχλητικὴ μελαγχολία. Ἀφίνουν καὶ ἀνασφάλειες καὶ ἐρωτηματικά τοῦ τύπου: «Γιατί τά ἔκανα ὅλη ἀυτά;» ἢ «γιατί ἔκανα μόνον αὐτά καὶ δέν ἔκανα καὶ ἄλλα περισσότερα, ἀφοῦ μποροῦσα;» Ἐτσι θ' ἀποθηκευτοῦν στά ντουλάπια τῆς μνήμης σάν εὐχάριστη ἢ σά δυσάρεστη ἢ σάν ἀδιάφορη ἀνάμνησα σ' ὅλα τά ύπολοιπα Χριστούγεννα πού πέρασαν στό παρελθόν. Θά ἔξαφανιστοῦν κι αὐτά σάν σκιές στὸν ὁμίκλη τοῦ χρόνου, χωρίς νά ἔχουν ἀλλάξει πρός τό καλύτερο τόν κόσμο, χωρίς νά ἔχουν ἀγγίξει οὐσιαστικά κανέναν.

Γιά τά γήινα αὐτά Χριστούγεννα κουραζόμαστε καὶ ξοδευόμαστε. Μέ αγκος τά προετοιμάζουμε, μέ ἔνταση καὶ ἐκνευρισμό τά περιμένουμε, ἀδιάφορα καὶ κουρασμένα τά ζοῦμε, εὔκολα τά ξεχνᾶμε. Αὐτά εἶναι τά Χρι-

άζει σά νά ἔφυγε τό τσίρκο! Τό πιό θλιβερό μετά τή γιορτή εἶναι οἱ κάδοι τῶν ἀπορριμμάτων. Μέσα στούς κάδους τῶν ἀπορριμμάτων, μετά τά Χριστούγεννα, φαίνεται τό στύγμα τῆς ἐποχῆς, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἥθους μας. Ἐκεῖ ὑπάρχουν τά καμμένα φῶτα τῆς γιορτῆς, οἱ σπασμένες γυαλιστερές μπάλες τῆς ἀπροσεξίας, τά μαραμένα δέντρα πού ξεριζώθηκαν ἐποχιακά, τά καλασμένα μπαγιάτικα φαγητά, γιατί ἡ κρίση δέν κτυπάει μέ τόν ἴδιο τρόπο ὅλες τίς πόρτες, τά παιχνίδια τῶν μπουκισμένων παιδιών, οἱ φθαρμένες συνήθειες τῶν καλῶν νοικοκυριῶν. Ἐκεῖ στούς κάδους τῶν ἀπορριμμάτων φέτος κάποιοι θά ψάχουν νά βροῦν τά θαμμένα Χριστούγεννα. Διότι τά Χριστούγεννα τόν 21ο αἰώνα τά ζοῦμε σέ δύο ἐπίπεδα. Στό πρώτο ἐπίπεδο ζοῦμε τά λαμπερά καὶ κορτάτα Χριστούγεννα. Στό δεύτερο ἐπίπεδο ζοῦμε τά θαμμένα καὶ πεταμένα Χριστούγεννα, αὐτά πού περίσσεψαν, αὐτά πού ὥλθαν, βεβαίως, ἀλλά δέν πρόλαβαν νά καταναλωθοῦν. Αὐτά τά δεύτερα Χριστούγεννα, τά Χριστούγεννα τῶν σκουπιδιῶν, θά τά ζήσουν ἐκεῖνοι γιά τούς ὅποιους κουνάμε τό κεφάλι, ὅταν τούς βλέπουμε καὶ τούς ἀποφεύγουμε ἐπιμελημένα. Μόνο πού θά τά ζήσουν λίγο πιό ἀργά, λίγο καθυστερημένα, διότι χρειάζεται νά περάσουν καὶ μερικές ήμέρες, γιά νά γεμίζουν οἱ κάδοι μέ περιεχόμενο...

Κάπως ἔτσι θά κυλήσουν τά γήινα Χριστούγεννα, τά δικά μας, αὐτά πού ἔφτιαξε ἡ ἀνθρώπινη πτώση καὶ ἀμαρτία, αὐτά πού ἔφτιαξε ὁ προηγμένος πολιτισμός μας. Αὐτά τά Χριστούγεννα, πού τόν Χριστούγεννα πού σάν πρώτο συνθετικό στό ὄνομά τους καὶ σάν ἔνα μικρό κουκλάκι καμπλά, κάτω στή βάση ἀπό ἔνα imitation δέντρο λαμπροστόλιστο μέν ἀλλά μέ ήμερομηνία λήξεως. Τά γήινα Χριστούγεννα, ὅταν τελειώνουν,

τούγεννα τῶν μή χριστιανῶν, γιορτή τοῦ κόσμου. Σέ πολλά μέρη γιορτάζουν χωρίς νά ξέρουν τό γιατί. Χριστούγεννα γιορτάζουν κι αὐτοί πού δέν γνωρίζουν τόν Χριστό, γιορτάζουν κι αὐτοί πού Τόν μισοῦν. Χριστουγεννιάτικα θά ντυθοῦν καὶ πόλεις πού κατοικοῦνται ἀπό μουσουλμάνους ἢ ἀπό βουδιστές ἢ ἀπό ὄποιονδήποτε ἄλλο, διότι τά Χριστούγεννα εἶναι κάτι λαμπερό καὶ κυρίως κάπι ἐμπορεύσιμο. Φέρνουν κέρδος στίς ἑταίρεις, στούς ἐμπόρους, στούς ἐπιχειρηματίες. Γιά τόν κόσμο θά ύπάρχουν Χριστούγεννα, ὅσο θά ύπάρχει ἔνα κέρδος νά τά συνοδεύει. Τά Χριστούγεννα στόν ἐποχή μας δέν εἶναι πλέον γιορτή, εἶναι ἀγάθο πού πουλιέται κι ἀγοράζεται, πού ἀποδίδει καὶ καταναλώνεται.

Ἐκτός, ὅμως, ἀπό τά Χριστούγεννα τοῦ περιτυλίγματος ύπάρχουν καὶ τά Χριστούγεννα τά ἀληθινά. Εἶναι αὐτά πού τά βιώνει ὁ πιστός μέ μετάνοια καὶ ἐξομολόγηση, μέ συμμετοχή στή Θεία Εὐχαριστία, μέ ἀληθινή θυσιαστική ἀγάπη γιά τό διπλανό του δώδεκα μῆνες τό χρόνο καὶ ὅχι πέντε ἡμέρες τόν Δεκέμβριο, πού τά ἐπαληθεύει μέ τόν πνευματικό ἀγώνα τῆς ἀρετῆς, γιά νά πετύχει τόν κάθαρση, νά φτιάχει τό κατάλυμα κατάλληλο, γιά νά βρει τόπο νά σκηνώσει μέσα του ὁ Λυτρωτής. Εἶναι τά Χριστούγεννα τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς, τῆς πληρότητος, τοῦ φωτός. Εἶναι τά Χριστούγεννα τῆς ὅγδοης ἡμέρας, τῆς μᾶς τῶν Σαββάτων, τῆς βασιλισσας καὶ κυρίας, τῆς ἐορτῆς ἐορτῶν, τῆς ὄντως πανηγύρεως, πίν ὅποια μακάρι νά βιώσουμε ὅλοι στόν ἀγκαλιά τοῦ Νηπιάσαντος Θεανθρώπου Σωτήρα μας. •